

| BelastingBelangen April 2018

De Belastingdienst: dweilen met de kraan open

Het Kabinet gaat weer ingrijpen bij Belastingdienst. Staatssecretaris Menno Snel moet wel: hij heeft de Tweede Kamer bericht dat ingrijpen bij de hervorming van de Belastingdienst opnieuw nodig is, en dat dit tot nieuwe vertragingen kan leiden.

De Belastingdienst is zo'n twee jaar geleden onder curatele gesteld van Financiën. De toen geldende vertrekregeling was volledig uit de hand gelopen en de ICT bleek sterk verouderd. De fiscus ging te veel zijn eigen weg, bleek uit onderzoek. Het vorige kabinet greep hard in, maar dat heeft nog niet tot de beoogde resultaten geleid. De problemen bij de Belastingdienst zijn complex, hardnekkig en omvangrijk en het vergt een lange adem om hieruit te komen, zo bleek uit onderzoek in december 2017.

Het vernieuwingsprogramma blijft overeind, maar is het 'te grootschalig' opgezet. Staatssecretaris Snel wil een 'stapsgewijze en beheerste' aanpak, zodat er tussentijds sneller en gemakkelijk kan worden bijgestuurd. Merkbare veranderingen zijn er nog niet te verwachten van vandaag op morgen, en nieuwe incidenten zijn niet uit te sluiten. Een groot probleem is dat meer medewerkers vertrekken – vooral gekwalificeerde en ervaren mensen – dan er voor de vernieuwing van de Belastingdienst kunnen worden aangetrokken.

Ook op ICT-gebied wordt minder voortgang geboekt dan gehoopt. De Belastingdienst werkt al enige jaren 'onder architectuur' als het gaat om ICT-vraagstukken. Er is recent een conerndirectie Informatievoorziening en databeheersing (IV&D) gevormd en die stelt doelarchitecturen vast. Het eerste architectuur betreft de inning van belastinggelden.

De brief van staatssecretaris Snel aan de Tweede Kamer getuigt van kennis en inzicht in moderne managementstijlen, maar concreet wordt het allemaal niet. Hoe gaan we nu snel de Belastingdienst op orde krijgen, een overheidsdienst die in staat is om een cruciale rol te vervullen bij het verwerven van inkomsten voor de financiering van het overheidsbeleid, én die in staat is tot een goede, moderne interactie met belastingbetalers? Als het even kan met processen voor heffing en invordering die breed gedragen worden in onze samenleving. Zo'n Belastingdienst wil iedereen!

BelastingBelangen wil ondernemers en hun adviseurs bijstaan om hun fiscale positie optimaal in te vullen, in de zaak en in privé. Een goed functionerende Belastingdienst is daarbij van groot belang. BelastingBelangen heeft meer aandacht voor een correcte, voordelige toepassing van het belastingrecht, dan voor het herstel van een mankerende communicatie tussen ondernemers en de overheid. Dit nummer van BelastingBelangen zal u daarvan weer overtuigen. Ik wens u veel leesplezier.

Hans Zwagemaker,
hoofdredacteur

| Inhoudsopgave

Nieuws

Brandbrief: voorkom fiscale nadelen voor het MKB.....	01
Vraag de BTW op uw zonnepanelen – alsnog – terug!.....	02
Huwelijksgoederenregime en schenkbelasting	05
Verlengde navorderingstermijn: toepassing beperkt	08
Te laat afgegeven VAR: € 10.000 schadevergoeding	10
Verbod privégebruik auto voor de DGA.....	11
Middellijke voordelen: belastbaar loon.....	13
Hoog brandstofverbruik: km-administratie verworpen	14
Pensioen grensarbeiders: dubbele heffing vermeden	29
Reparatie fiscale eenheid in de VPB, MKB ontzien	30
Verhuur trapkarren in het recreatiepark: 21% BTW.....	33
Sectorindeling werkgever bij onderaanneming.....	34
Uitkering PEB geen boedelschuld bij faillissement	36
R/C-schuld en bestuurdersaansprakelijkheid	38
Notaris niet aansprakelijk bij schending zorgplicht	41
Afkoop pensioen in eigen beheer: een groot succes.....	43

Tips

Fiscale eenheid BTW: een boete kan niet!.....	04
Echtscheiding definitief, pas uw testament aan!.....	07
Toeristenbelasting: apart in rekening brengen!.....	09
Let op: meer DBA-controle per 1 juli 2018.....	12
Slepen met de BTW: niet doen!.....	15
Echtscheiding: verhuur uw woning aan uw ex	17
Schenking op papier: correcte rentebetaling vereist	19
Let op: de LKV vervalt bij bedrijfsoverdracht.....	24
Overdracht aandelen vastgoed-BV: vrijstelling OVB	26
Holding-BV: transparant voor bestuurdersaansprakelijkheid	28
ZZP-er in mineur: benut het Bbz-vangnet.....	32
Borgstelling: laat de echtgenoot meetekenen	35
Is uw dineradministratie op orde?.....	37
Nieuwe BV-bestuurder: meld betalingsonmacht!.....	40
Check de solvabiliteit van uw BV	42
Laat uw woning nog dit jaar opknappen!	44

Vragen

Opknappen woning tegen laag BTW-tarief?	16
Renteaftrek eigen woning bij achterblijvende partner?	18
Lijfrente voor een goeddoelstichting?	20
Uitkering gestolen bestelbus, DIB verschuldigd?	25
Moet mijn ex meewerken aan omzetting PEB in ODV?	27

Special

De DGA en zijn BV, samen in een stille maatschap	21

Raar maar waar

Burenruzie, hondenpoep, schaamgroen en zwerfafval	45

Brandbrief: voorkom fiscale nadelen voor het MKB

20 april 2018

Vier beroepsorganisaties van fiscale adviseurs, accountants en administratieve dienstverleners hebben het kabinet Rutte III in een brandbrief opgeroepen om de dreigende fiscale nadelen voor het MKB te voorkomen. De fiscale plannen in het regeerakkoord 'Vertrouwen in de toekomst' pakken slecht uit voor MKB-ondernemers: zij kunnen nauwelijks enige fiscale lastverlichting tegemoet zien. Het MKB komt er in vergelijking met de voorstellen voor het internationaal opererende bedrijfsleven bekaaid van af.

Register Belastingadviseurs (RB), de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (NOB), de Samenwerkende Registeraccountants (SRA) en de Nederlandse Orde van Administratie en Belastingdeskundigen (NOAB) hebben het kabinet Rutte III in een brandbrief 'met klem' om aandacht gevraagd voor de fiscale plannen voor het MKB in het regeerakkoord Vertrouwen in de toekomst. Zie ook BelastingBelangen, oktober 2017: [Regeerakkoord Rutte III: Een nieuwe IB-tariefstructuur](#) en [Regeerakkoord Rutte III: Tarieven in de VPB](#).

Die plannen pakken slecht uit: het MKB kan nauwelijks enige fiscale lastenverlichting tegemoet zien.

De vier organisaties constateren in de brief dat werknemers er flink op vooruit gaan, maar dat geldt niet voor IB-ondernemers met een winst hoger dan de eerste tariefschijf. Oorzaak daarvan is met name dat de MKB-winstvrijstelling nog slechts aftrekbaar is tegen het nieuwe basistarief van 36,93%. Daardoor pakt de tariefdaling van 2,5% in de inkomstenbelasting (van 52% naar 49,5%) voor werknemers zes keer zo groot uit als voor de IB-ondernemers!

Directeuren-groootaandeelhouders hebben profijt van het lagere tarief in de inkomstenbelasting, maar dat positieve effect valt weg tegen de verhoging van het aanmerkelijkbelang-tarief, gefaseerd van 25% naar 28,5%. Die tariefsverhoging pakt dramatisch uit voor 'oude' winstreserves in de BV, waarover indertijd nog 48% vennootschapsbelasting is betaald: uitkering daarvan leidt tot een belastingdruk van 63%!

De vier organisaties vinden de volgende maatregelen noodzakelijk én gerechtvaardigd:

1. De MKB-winstvrijstelling moet aftrekbaar blijven tegen het tarief van 49,5%. De MKB-winstvrijstelling is een tariefmaatregel, ingevoerd in 2007 om een vlucht in de BV te voorkomen, en die moet nadrukkelijk worden onderscheiden van andere aftrekposten voor IB-ondernemers, zoals de zelfstandigenaftrek.
2. Het aanmerkelijk belang-tarief moet 25% blijven. Als het kabinet vasthoudt aan de voorgestelde verhoging naar 28,5%, dan moet dat hoge tarief alleen gaan gelden bij uitkering van nieuwe winstreserves in de BV, opgebouwd na de datum van de tariefsverhoging.
3. De belastingdruk op het loon van een directeur-groootaandeelhouder van een BV is veel hoger dan de druk op het 'loon' van een IB-ondernemer, de winst uit onderneming. Dat verschil moet snel minder worden.

Commentaar

Wie kan het hier niet mee eens zijn? Het wachten is op een positieve reactie vanuit Den Haag. Voor de volledige tekst van de brief: zie [Consequenties van de fiscale maatregelen uit het regeerakkoord voor het MKB \(PDF\)](#).

Vraag de BTW op uw zonnepanelen – alsnog – terug!

28 april 2018

De Hoge Raad heeft eind vorig jaar beslist dat de Wet op de omzetbelasting geen termijn kent voor het terugvragen van omzetbelasting door een startende BTW-ondernemer. Deze uitspraak is van groot belang voor de vele particulieren die zonnepanelen op hun woning hebben laten aanbrengen. Zij zijn ondernemer voor de BTW en kunnen – alsnog – de omzetbelasting op de aanschaf van de zonnepanelen terugvragen. Financiën heeft recent bekend gemaakt hoe die teruggaveregeling zal worden uitgevoerd.

Het Europese Hof van Justitie heeft medio 2013 beslist dat een particulier als BTW-ondernemer moet worden aangemerkt als hij zelf elektriciteit opwekt en die energie – deels – tegen vergoeding aan het elektriciteitsnet teruglevert. Zie ook BelastingBelangen, juni 2013:

[BTW-ondernemer door aanschaf zonnepanelen](#). Particulieren die ná 20 juni 2013 zonnepanelen hebben aangeschaft, hebben zich – met deze uitspraak in de hand – massaal als BTW-ondernemer bij de Belastingdienst laten registreren en om teruggaaf verzocht van de omzetbelasting op de aanschaf en de kosten van het installeren van de zonnepanelen. De Belastingdienst heeft die verzoeken toegewezen, maar daarbij wel strikt een termijn van één maand aangehouden: als een verzoek om teruggaaf niet binnen een maand na afloop van het desbetreffende aangiftetijdvak was ingediend, werd dat resoluut afgewezen.

De Hoge Raad heeft eind vorig jaar beslist dat die aanpak onjuist is. Ons hoogste rechtscollege besliste dat een startende ondernemer, niet verplicht is om de Belastingdienst te vragen hem een aangiftebiljet uit te reiken als over het eerste aangiftetijdvak geen BTW verschuldigd is. De starter die zo'n verzoek te laat indient, voor een BTW-teruggaaf, kan dat niet verweten worden.

Financiën heeft in een recent besluit nieuwe regels gegeven voor de teruggaaf van BTW op zonnepanelen waarbij rekening wordt gehouden met het arrest van de Hoge Raad.

- Particulieren die nog niet eerder een verzoek om teruggaaf hebben gedaan, kunnen dat alsnog indienen. Zij kunnen zich melden bij de Belastingdienst met het formulier Opgaaf zonnepaneelhouders (zie ook [Opgaaf Zonnepaneelhouders](#) PDF) en daarna de BTW terugvragen.
- Particulieren die al geregistreerd staan als BTW-ondernemer kunnen direct een BTW-aangifte voor het desbetreffende tijdvak aanvragen en daarin om teruggaaf verzoeken.
- Eigenaren van zonnepanelen die al eerder een teruggaafverzoek hebben ingediend kunnen spoedig een reactie verwachten, per 1 mei 2018. Dat geldt ook voor eigenaren van zonnepanelen die over de teruggaaf in een bezwaar- of beroepsprocedure met de Belastingdienst zijn verwickeld.
- Voor alle verzoeken om teruggaaf geldt dat niet van belang is wanneer de zonnepanelen zijn aangeschaft.

Een teruggaafverzoek kan ook worden ingediend als de aanschaf in 2012 of nog eerder heeft plaatsgevonden. Vrijwel alle particuliere eigenaren van zonnepanelen zijn na de aanschaf en installatie daarvan geen omzetbelasting verschuldigd over de teruglevering aan het elektriciteitsnet: zij kunnen de kleine ondernemersregeling toepassen. Zie ook BelastingBelangen, oktober 2013: [De KOR in de BTW: klein maar fijn](#). De Belastingdienst zal (na de afhandeling van het teruggaafverzoek) geen BTW-aangiften meer uitreiken aan particuliere eigenaren van zonnepanelen. Zij hoeven ook niet meer te vragen om ontheffing van administratieve verplichtingen.

Commentaar

Particuliere eigenaren van zonnepanelen kunnen met deze nieuwe regeling alsnog de BTW op hun investering terugvragen. Een prima zaak! Toch zullen niet alle eigenaren van zonnepanelen blij zijn met deze regeling: de eigenaren die eerder een verzoek om teruggaaf hebben ingediend dat door de Belastingdienst – achteraf bezien ten onrechte – is afgewezen wegens de (vermeende) niet tijdige indiening, blijven met lege handen zitten. Als die afwijzing onherroepelijk vaststaat kan Financiën niet alsnog ambtshalve teruggaaf verlenen. Dat is een bittere pil, die niet past binnen een redelijke wetstoepassing.

Fiscale eenheid BTW: een boete kan niet!

30 april 2018

Een fiscale eenheid voor de omzetbelasting is als ondernemer belastingplichtig voor die belasting. De fiscale eenheid doet BTW-aangifte, de fiscale eenheid krijgt zo nodig naheffingsaanslagen opgelegd, al dan niet met een verzuim- of vergrijpboete.

Veel BTW-specialisten zijn het erover eens dat zo'n boete helemaal niet kan! Een fiscale eenheid in de BTW kan volgens hen helemaal niet beboet worden. De Algemene wet bestuursrecht bepaalt dat overtredingen kunnen worden begaan door natuurlijke personen en rechtspersonen. En een fiscale eenheid is allebei niet. Het is een fiscale fictie, die voor de samenstellende onderdelen alleen gevolgen heeft in de verhouding met de Belastingdienst.

Voor het opleggen van een bestuurlijke boete is een wettelijke grondslag vereist. Hier geldt: nulla poena sine legem. Nu die wettelijke grondslag ontbreekt kan de fiscale eenheid BTW niet beboet worden. Vergeet u niet bezwaar te maken tegen de nog niet definitief vaststaande boetes op aanslagen BTW opgelegd aan een fiscale eenheid?

Huwelijksgoederenregime en schenkbelasting

28 april 2018

De staatssecretaris van Financiën heeft in een recent beleidsbesluit voor enkele situaties bevestigd dat het aangaan van een huwelijk of het aangaan of wijzigen van huwelijkse voorwaarden niet leidt tot heffing van schenkbelasting.

Het kabinet Rutte II heeft in het Belastingpakket 2018 een nieuwe wettelijke regeling voorgesteld voor de heffing van schenk- en erfbelasting bij een vermogensoverdracht door een huwelijk of samenlevingscontract. Zie ook BelastingBelangen, oktober 2017: [De verdeling van vermogen tussen gehuwden](#). De Tweede Kamer heeft deze regeling geblokkeerd – zie BelastingBelangen, december 2017: [Belastingpakket 2018: de aanpassingen](#) – en daardoor is onduidelijk of bij zo'n vermogensoverdracht schenkbelasting verschuldigd is.

Uitgangspunt voor de heffing van schenk- en erfbelasting is dat het aangaan van een huwelijk zonder het opstellen van huwelijkse voorwaarden géén schenking is. Als echtgenoten op of na 1 januari 2018 gehuwd zijn in een wettelijke gemeenschap van goederen, waarin zij beiden voor gelijke delen gerechtigd zijn, is er geen sprake van een schenking. Ongeacht het verschil in vermogen vóór hun huwelijk. Deze aanpak is ongewijzigd ten opzichte van huwelijken die vóór 1 januari 2018 zijn aangegaan in algehele gemeenschap van goederen. Echtgenoten kunnen er ook voor kiezen om onder huwelijkse voorwaarden te trouwen of om tijdens het huwelijk alsnog huwelijkse voorwaarden op te stellen of te wijzigen. Hierbij kan wél sprake zijn van een schenking. Dit is afhankelijk van de feiten en omstandigheden.

Financiën heeft in een recent beleidsbesluit voor enkele situaties goedgekeurd dat het aangaan van een huwelijk of het aangaan of wijzigen van huwelijkse voorwaarden niet leidt tot heffing van schenkbelasting. Het betreft de volgende situaties:

- Echtgenoten die tijdens het huwelijk hun huwelijkse voorwaarden wijzigen en omzetten in een wettelijke gemeenschap van goederen, of in een algehele gemeenschap van goederen (het huwelijksgoederenregime van vóór 2018) waarin zij beiden voor gelijke delen gerechtigd zijn.
- Echtgenoten die trouwen onder huwelijkse voorwaarden waarbij iedere gemeenschap is uitgesloten en waarbij zij een wederkerig verplicht finaal verrekenbeding overeenkomen dat hen ertoe verplicht om bij echtscheiding en/of overlijden hun vermogens te verrekenen alsof zij in wettelijke of algehele gemeenschap van goederen gehuwd zijn.
- Echtgenoten die gehuwd zijn onder huwelijkse voorwaarden waarbij iedere gemeenschap is uitgesloten en die tijdens het huwelijk alsnog een dergelijk wederkerig verplicht finaal verrekenbeding in de huwelijksvoorwaarden opnemen.

- Eén van beide echtgenoten heeft direct voorafgaand aan het aangaan van het huwelijk in algehele gemeenschap van goederen, of direct voorafgaand aan het wijzigen van het huwelijksgoederenregime in zo'n algehele gemeenschap van goederen, meer vermogen dan de andere echtgenoot. Een verdeelsleutel van 50-50 leidt niet tot een schenking, en dat geldt ook bij een andere verdeelsleutel, bijv. 70-30, mits die echtgenoot gerechtigd blijft tot ten minste 50% van het totale vermogen dat tot de algehele gemeenschap van goederen behoort én zijn gerechtigdheid niet toeneemt. Deze goedkeuring geldt ook als echtgenoten onder huwelijkse voorwaarden trouwen waarbij iedere gemeenschap is uitgesloten en zij bij het aangaan van het huwelijk, of later tijdens het huwelijk alsnog een wederkerig verplicht finaal verrekenbeding overeenkomen dat hen ertoe verplicht om bij echtscheiding en/of overlijden hun vermogens te verrekenen alsof zij in algehele gemeenschap van goederen zijn gehuwd.
- Als de ene echtgenoot een schuld heeft aan de andere echtgenoot, die ontstaan is vóór het huwelijk doordat zij samen een eigen woning hebben gekocht en de andere echtgenoot daar meer eigen vermogen ingelegd heeft, mag die schuld buiten de wettelijke gemeenschap van goederen blijven. Dat moet in de notariële akte van de huwelijksvoorwaarden worden vastgelegd. Zo wordt voorkomen dat de vordering van de echtgenoot die meer eigen vermogen in de echtelijke woning heeft ingelegd per saldo verminderd wordt.

Het besluit heeft terugwerkende kracht tot 1 januari 2018.

Commentaar

Deze goedkeuringen zijn voor de praktijk van groot belang. Jammer is wel dat geen enkele goedkeuring wordt gegeven voor partners die niet gaan trouwen, maar hun relatie bestendigen in een notariële samenlevingsovereenkomst. De – verworpen – wettelijke regeling voorzag wél in een vergelijkbare regeling voor ongehuwd samenwonenden met een notarieel samenlevingscontract met daarin een wederzijdse zorgverplichting. Deze samenwoners lijken zozeer op gehuwden dat een gelijke fiscale behandeling van hun vermogensregime gewenst is.

Echtscheiding definitief, pas uw testament aan!

30 april 2018

Als u na een echtscheiding er zeker van wil zijn dat er niets, maar dan ook helemaal niets van uw vermogen nog aan uw ex-echtgenoot kan toekomen, ook niet na uw overlijden, moet u uw testament aanpassen. Zeker als er nog minderjarige kinderen uit uw huwelijk zijn.

Stel dat u komt te overlijden, dan komt uw nalatenschap toe aan uw wettige erfgenamen, uw kinderen.

Als vervolgens een van uw kinderen komt te overlijden, gaat diens nalatenschap naar zijn erfgenamen.

Dat zijn, zeker als uw kind nog minderjarig is en geen testament heeft opgesteld, zijn broer of zus én zijn moeder, uw ex-echtgenoot! Zo kan dus via een omweg een deel van uw vermogen – het erfdeel van uw kind – aan uw ex toekomen. U kunt dat voorkomen door in uw testament een tweetrapsmaking op te nemen. Zo'n erfstelling houdt in dat het erfdeel dat uw kind bij uw overlijden erft en dat bij het overlijden van dat kind nog 'onverteerd' is, naar zijn broer of zus moet vererven, en niet naar uw ex.

Als bij uw overlijden een of meer van uw kinderen nog minderjarig is, moet u bedacht zijn op het ouderlijke vruchtgenot. Zolang een kind minderjarig is heeft een ouder het ouderlijk vruchtgenot over het vermogen van dat minderjarige kind. Denk aan de rente op een spaarrekening, het dividend op aandelen etc. De ouder hoeft dat rendement niet terug te geven aan het kind als die meerderjarig wordt. Uw ex-partner kan haar aandeel in dat ouderlijk vruchtgenot opeisen. Ook dat kunt u voorkomen door in uw testament uw ex-echtgenoot het recht op het ouderlijk vruchtgenot te ontnemen.

Verlengde navorderingstermijn: toepassing beperkt

20 april 2018

De belastingwet kent een verlengde navorderingstermijn van 12 jaar voor – verzwegen – vermogen en inkomen dat “in het buitenland wordt gehouden of is opgekomen”. De Hoge Raad heeft dat ‘opkomen in het buitenland’ in twee recente arresten nadrukkelijk beperkt: navordering tot 12 jaar is niet toegestaan over – verzwegen – omzet die in Nederland is behaald én ontvangen en die daarna in contanten gestort is op een bankrekening in het buitenland. Daarbij is het tijdsverloop tussen de ontvangst van die bedragen en de storting op de buitenlandse rekening niet van belang.

Nelly en Jan Gelati exploiteerden een ijssalon in H. In 2014 maakten zij gebruik van de inkeerregeling en melden zij hun Luxemburgse spaarrekeningen bij de Belastingdienst. Die rekeningen waren gevoed met stortingen in contanten uit verzwegen omzet in de ijssalon gedurende een reeks van jaren. De Gelati's waren akkoord met een verlengde navordering van de belasting over hun in het buitenland gehouden vermogen, maar niet met navordering over een op 4 november 2005 gedane storting op de Luxemburgse rekening van € 60.000. Zij stelden dat de verlengde navorderingstermijn daarop niet van toepassing was omdat die storting betrekking had op inkomsten die niet in het buitenland waren opgekomen.

Rechtbank Den Haag, en in beroep ook Hof den Haag en de Hoge Raad waren het daar mee eens. De Hoge Raad overwoog dat per afzonderlijk bestanddeel van het vermogen of inkomen moet worden beoordeeld of de verlengde navorderingstermijn van toepassing is. In de berechte situatie kon over de saldi van de buitenlandse spaarrekeningen verlengd worden nagevorderd, maar daardoor kon niet zonder meer ook 12 jaar worden nagevorderd over de verzwegen omzet, de bron van de storting van € 60.000. Die storting was afkomstig uit omzet die in Nederland was behaald én betaald, inkomen dat geen enkel aanknopingspunt had met een ander land dan Nederland. In zo'n situatie kan geen sprake zijn van 'in het buitenland opgekomen inkomen'. Dat de verzwegen omzet nadien buiten het zicht van de Nederlandse Belastingdienst op een buitenlandse bankrekening was gestort, deed daar niet aan af. Ons hoogste rechtscollege vindt daarbij het tijdsverloop tussen de ontvangst van die bedragen in Nederland en de storting daarvan op de buitenlandse bankrekening niet van belang.

De Hoge Raad kwam tot eenzelfde oordeel in de procedure van Dé Sign, de eigenaar van een interieurwinkel. Rechtbank Noord-Holland had in deze procedure de bewijslast omgekeerd: belanghebbende had niet de vereiste aangiften gedaan – tot de verzwegen omzet – en daarom moest hij overtuigend aantonen dat de betwiste bedragen niet in het buitenland waren opgekomen. De Hoge Raad wees dat af: de feiten en omstandigheden die bepalend zijn voor toepassing van de verlengde navorderingstermijn moeten met de normale regels van stelplicht en bewijslast worden vastgesteld. Omkering van de bewijslast kan alleen aan de orde komen bij het vaststellen van de hoogte van een aanslag, niet op de bevoegdheid van de Belastingdienst om zo'n aanslag te kunnen opleggen.

Commentaar

De Hoge Raad geeft in deze twee arresten een duidelijke handreiking over de reikwijdte van de verlengde navordering. De arresten vormen het sluitstuk van meerdere uitspraken over deze kwestie. De Hoge Raad heeft eerder beslist dat de verlengde navorderingstermijn wél van toepassing kan zijn op inkomsten die in Nederland zijn verdiend en die op een buitenlandse rekening zijn overgeboekt. Zie ook [BelastingBelangen](#), december 2017: [Zwarte lingeerie-omzet: 5 of 12 jaar navorderbaar](#). Ons hoogste rechtscollege heeft die uitspraak nu genuanceerd: verlengde navordering is dan slechts mogelijk als die inkomsten niet in Nederland zijn ontvangen, maar rechtstreeks op een rekening in het buitenland zijn uitbetaald.

Toeristenbelasting: apart in rekening brengen!

---

30 april 2018

Exploiteert u als ondernemer een hotel, hostel, pension, camping of bungalowpark, en moet u toeristenbelasting aan uw gasten doorberekenen? Let er dan op dat die belasting afzonderlijk vermeld wordt op de factuur voor uw gasten. Is dat niet gebeurd, dan bent u verplicht om over het bedrag van de toeristenbelasting omzetbelasting in rekening te brengen. De toeristenbelasting kan pas tot de 'uitschotten van belasting' worden gerekend bij een afzonderlijke vermelding op de factuur, zo heeft Rechtbank Noord-Holland recent beslist. De Rechtbank vond een vermelding van het bedrag van de toeristenbelasting met de toevoeging BTW 0% niet goed genoeg om de BTW-heffing achterwege te laten.

Te laat afgegeven VAR: € 10.000 schadevergoeding

20 april 2018

Als de Belastingdienst een onrechtmatig besluit neemt, kan de belastingplichtige die door dat besluit schade lijdt, een verzoek tot schadevergoeding indienen. Voor het toekennen van een schadevergoeding gelden diverse civielrechtelijke vereisten. Hof Amsterdam heeft recent zo'n verzoek om schadevergoeding gehonoreerd: de Belastingdienst moet € 10.000 betalen aan een verpleegkundige in de thuiszorg die inkomen had gederfd doordat de Belastingdienst haar niet tijdig de juiste verklaring arbeidsrelatie (VAR) had afgegeven.

Wil Vaardig verleende AWBZ-thuiszorg door tussenkomt van zorginstelling BV X, én zorg aan particulieren met een persoonsgebonden budget (PGB). Op 29 november 2013 vroeg zij voor haar werkzaamheden een VAR-winst uit onderneming (VAR-wuo) aan. De inspecteur reageerde daarop met een vragenbrief en gaf daarbij aan dat zij per soort werkzaamheid een VAR-beschikking moest aanvragen. Wil omschreef haar werkzaamheden en daarna gaf de inspecteur een VAR-loon af voor haar AWBZ-werkzaamheden. Will diende daarop een tweede aanvraag in voor een VAR voor haar PGB-werkzaamheden. De inspecteur gaf daar – veel – later alsnog een VAR-wuo voor af. Wil Vaardig ging tegen die beschikking in beroep. Zij stelde dat de inspecteur haar direct na de eerste aanvraag een VAR-wuo had moeten geven voor de PGB-werkzaamheden. Door dat niet te doen had de inspecteur onrechtmatig gehandeld en dat had haar een forse schadepost opgeleverd, omdat zij bij gebreke van de juiste VAR haar PGB-werkzaamheden niet had kunnen voortzetten. Zij claimde een schadevergoeding van € 11.500.

Rechtbank Den Haag was het daar mee eens en kende belanghebbende een schadevergoeding toe van € 5.000. Hof Den Haag vernietigde die beslissing, maar de Hoge Raad stelde belanghebbende in het gelijk. De Hoge Raad bevestigde de uitspraak van de Rechtbank: als de inspecteur in een VAR-aanvraag meerdere soorten inkomsten onderkende moest hij daar voor elk van die soorten inkomsten een afzonderlijke VAR afgeven. Door dat niet te doen had de inspecteur onrechtmatig gehandeld. De Hoge Raad verwees de zaak naar Hof Amsterdam om te beslissen over de schadevergoeding. Dat Hof stelde vast dat aan alle (civielrechtelijke) vereisten voor toekenning van een schadevergoeding was voldaan. De inspecteur had onrechtmatig gehandeld en belanghebbende had daardoor schade geleden: zij had in 2014 aanzienlijk minder PGB-inkomsten doordat zij zonder VAR-wuo die werkzaamheden niet had kunnen voortzetten. Het Hof stelde de schadevergoeding vast op € 10.000 – partijen waren dat bedrag ter zitting overeengekomen – en veroordeelde de inspecteur tot een proceskostenvergoeding van € 3.381.

Commentaar

Deze uitspraak maakt duidelijk dat het verkrijgen van een schadevergoeding van de Belastingdienst geen sinecure is: belanghebbende heeft lang moeten procederen om financieel gecompenseerd te worden voor de door de Belastingdienst veroorzaakte schade. De procedure heeft betrekking op de per 1 mei 2016 afgeschafte VAR-regeling, maar dat doet geen afbreuk aan het belang van deze uitspraak voor de MKB-praktijk als handreiking hoe gehandeld moet worden om een schadevergoeding van de Belastingdienst te verkrijgen.

Verbod privégebruik auto voor de DGA

20 april 2018

De werknemer met een auto van de zaak kan de bijtelling privégebruik auto vermijden als zijn werkgever hem contractueel verbiedt om die auto voor privédoeleinden te gebruiken. De werkgever moet de naleving van dat verbod dan uiteraard wel controleren en bij overtreding passende maatregelen nemen. Voor de directeur-grotaandeelhouder van een BV ligt dat moeilijker: zo'n contractueel verbod op privégebruik heeft dan minder realiteitswaarde omdat de DGA automobilist én werkgever is. Hof Arnhem-Leeuwarden heeft recent beslist dat zo'n verbod op privégebruik ook niet van belang is voor de vraag of de auto wel ter beschikking is gesteld.

Bob Slee was directeur-grotaandeelhouder van BV X. De BV had hem een auto ter beschikking gesteld voor de uitoefening van zijn werkzaamheden; Bob mocht die auto niet voor privédoeleinden gebruiken, de BV had hem dat contractueel verboden. Slee vroeg de inspecteur om een verklaring geen privégebruik auto, die werd toegekend, en daarom verlonde BV X geen privégebruik auto. Slee hield geen kilometeradministratie bij. Na een boekenonderzoek legde de inspecteur naheffingsaanslagen loonheffing op, met 25% boete, omdat het privégebruik auto ten onrechte niet verlonde was. De inspecteur stelde dat het contractuele verbod op privégebruik geen realiteitswaarde had omdat Slee als DGA dan in feite zichzelf moest controleren. Slee verzette zich tegen die naheffing en legde de zaak voor aan Hof Arnhem-Leeuwarden. Hij stelde dat hij zijn auto van de zaak – net als alle andere werknemers van BV X – uitsluitend voor dienstritten gebruikte en dat hij zijn auto na zijn werkdag op het terrein van BV X achterliet achter een afsluitbaar hek. Daarmee stond volgens Slee vast dat de feitelijke beschikkingsmacht over de auto bij BV X lag. Hij deed een beroep op het arrest van de Hoge Raad waarbij werd beslist dat wanneer de werknemer alleen maar in de auto van de zaak rijdt om opdrachten van zijn werkgever uit te voeren, er géén sprake is van het ter beschikking stellen zodat de bijtelling voor privégebruik niet van toepassing is. Zie ook BelastingBelangen, juni 2015: [Geen beschikkingsmacht, geen bijtelling privégebruik](#).

Hof Arnhem-Leeuwarden wees dat verweer af.

Het Hof besliste dat het bij een DGA niet kan voorkomen dat hij als werknemer de auto van de zaak slechts mag gebruiken voor de uitvoering van bepaalde opdrachten van zijn werkgever, om in diens belang personen of goederen te vervoeren. Een DGA kan als enige bestuurder van de BV zelf bepalen of, en op welke wijze hij van de auto gebruik maakt. Een verbod tot privégebruik doet daar niet aan af: zo'n verbod is niet van belang voor de vraag of er sprake is van terbeschikkingstelling. Het Hof handhaafde de naheffingsaanslagen met boete, de Hoge Raad heeft het cassatieberoep zonder nadere motivering ongegrond verklaard.

Commentaar

De DGA wordt voor de bijtelling privégebruik auto anders behandeld dan gewone werknemers. Een contractueel verbod om de auto privé te gebruiken werkt uitsluitend als de controle op naleving van dat verbod door een derde wordt uitgeoefend (zie BelastingBelangen, juni 2014: [Verbod privégebruik auto: externe controle bij DGA](#)) én met zo'n verbod kan niet worden voorkomen dat de auto aan de DGA ter beschikking is gesteld.

Let op: meer DBA-controle per 1 juli 2018

30 april 2018

Maakt u voor uw bedrijfsvoering regelmatig gebruik van de diensten van een of meer zzp-ers? Zorg er dan voor dat u uw zaken DBA-proof op orde hebt.

Het kabinet Rutte III wil de juridische én fiscale positie van zzp-ers ingrijpend gaan wijzigen.

De huidige aanpak met de Wet deregulering beoordeling arbeidsrelaties (DBA) wordt vervangen door een nieuwe wettelijke regeling, zie ook BelastingBelangen, oktober 2017: [Regeerakkoord Rutte III: ZZP-ers en de opdrachtgeversverklaring](#). De verantwoordelijke bewindslieden streven er naar om de nieuwe wetgeving per 1 januari 2020 te laten ingaan (zie ook BelastingBelangen, februari 2018: [Wet DBA: meer controle, vervanging niet vóór 2020](#)). De Belastingdienst controleert de naleving van de DBA thans uitsluitend bij 'kwaadwillenden'. Dat gaat per 1 juli 2018 veranderen: de Belastingdienst gaat de DBA niet alleen bij evidente boosdoeners, maar ook in minder ernstige situaties handhaven. Het gaat daarbij om situaties waarin de Belastingdienst kan aantonen dat er sprake is van een (fictieve) dienstbetrekking, én evidente, opzettelijke schijnzelfstandigheid.

Middellijke voordelen: belastbaar loon

20 april 2018

De belastingwet kent – na de invoering van de werkkostenregeling – een zeer ruim loonbegrip: 'loon is al hetgeen uit een dienstbetrekking of een vroegere dienstbetrekking wordt genoten, daaronder mede begrepen hetgeen wordt vergoed of verstrekt in het kader van de dienstbetrekking'. De wetgever wil met deze ruime definitie alle voordelen die een werkgever aan zijn werknemer verstrekt of vergoedt als belastbaar loon aanmerken. De belastingrechter gaat daar in mee, ook als de werknemer middellijk door zijn werkgever wordt bevoordeeld, zo blijkt uit een recente uitspraak van Hof Arnhem-Leeuwarden.

De broers Jan en Pieter Baas, de aandeelhouders van BV X, verkochten in april 2008 een pand aan twee werknemers van hun BV, Frans Man en Otto Maan. Zij verkochten dat pand, dat kamergewijs aan studenten werd verhuurd, om Man en Maan met de huurinkomsten een oudedagsvoorziening toe te spelen. De broers wilden het pand voor € 110.000 verkopen, maar de notaris vond die koopsom onaanvaardbaar te laag. Op zijn advies werd de koopsom gesteld op de WOZ-waarde van € 157.500. Man en Maan betaalden € 110.000 voor het pand, ieder de helft, de meerdere koopsom van € 47.500 bleven zij rentedragend schuldig. De kosten op de verkoop van het pand, in totaal € 12.124 werden betaald door Pieter Baas.

Toen de inspecteur hier jaren later achter kwam, rekende hij deze voordelen alsnog tot het loon van de werknemers. Hij legde hen een navorderingsaanslag Inkomstenbelasting 2008 op, waarbij hij de inkomsten uit arbeid verhoogde met de helft van de kosten op de verkoop van de woning van € 12.124, én de helft van de lening van € 47.500. Volgens de inspecteur was geen sprake van een lening omdat er jarenlang geen rente en aflossing was betaald, en de broers Baas daar ook nooit op hadden aangedrongen.

Frans Man ging tegen die navorderingsaanslag in beroep bij Hof Arnhem-Leeuwarden.

Voor het Hof stelde hij dat hij een leek was op financieel gebied en dat hij erop vertrouwd had dat zijn werkgever en de notaris alles goed hadden geregeld bij de overdracht van het pand. Als er al sprake was van een te belasten voordeel, dan was hij zich daarvan niet bewust geweest. Het Hof was met de inspecteur van mening dat Pieter Baas de kosten van € 12.124 als werkgever voor zijn rekening had genomen, en zo – voor de helft van dat bedrag – een schuld van belanghebbende had betaald. Het Hof vond niet aannemelijk dat er sprake was van een lening van € 47.500. Er was gedurende vele jaren geen rente en aflossing betaald, en de wederpartij had ook nooit aangedrongen op betaling. De broers waren bereid geweest het pand voor € 110.000 te verkopen, en alleen door het ingrijpen van de notaris was de koopsom verhoogd. Voor het Hof stond daarmee vast dat de broers dit voordeel aan de werknemers van hun BV hadden willen doen toekomen. De inspecteur had beide voordelen terecht tot het belastbare loon gerekend.

Commentaar

Deze uitspraak is illustratief voor het ruime loonbegrip. In de berechte casus verkrijgen de werknemers van een BV middellijk, vanuit het privévermogen van de aandeelhouders van die BV, een voordeel dat bij hen belast is als loon uit dienstbetrekking bij de BV. De werkgever, de BV, betaalt dit loon niet, maar de aandeelhouders van de werkgever. Die hebben zo een gedeelte van de loonkosten van de BV in privé voor hun rekening genomen. Die kosten horen thuis in de BV: de aandeelhouders moeten die kosten alsnog 'doorbelasten' aan de BV, zonodig in de vorm van een informele kapitaalstorting. De BV kan die loonkosten dan alsnog ten laste van haar winst brengen.

Hoog brandstofverbruik: km-administratie verworpen

28 april 2018

De automobilist die de bijtelling privégebruik auto wil voorkomen, moet kunnen aantonen dat hij zijn auto van de zaak voor niet meer dan 500 kilometer voor privé-doeleinden gebruikt. De vrije bewijsleer is hierbij van toepassing, maar de inspecteur wil meestal een rittenadministratie hebben. Dat de Belastingdienst die rittenadministratie digitaal controleert, met gegevens van flitsauto's, het CJIB, digitaal betaalde tankbeurten en dergelijke, is oud nieuws. Als de automobilist zijn kilometerstanden 'verschrijft' om de leasemaatschappij te slim af te zijn, neemt de inspecteur het brandstofverbruik onder de loep om de betrouwbaarheid van de rittenregistratie te beoordelen. De uitkomst laat zich raden....

Rob Bedoes was directeur van BV X. De BV had hem een leaseauto ter beschikking gesteld. De BV nam voor die auto geen bijtelling privégebruik in aanmerking: Rob hield een rittenadministratie bij en daaruit bleek dat hij vrijwel geen privé gebruik maakte van zijn auto van de zaak.

Na een boekenonderzoek stelde de inspecteur dat Rob Bedoes' rittenregistratie over 2011 niet betrouwbaar was omdat de kilometerstanden bij tankbeurten niet aansloten bij de kilometerstanden in de rittenregistratie. Rob had daar een opmerkelijke verklaring voor: hij stelde dat hij bij de tankbeurten bewust onjuiste kilometerstanden had opgegeven om te voorkomen dat de leasemaatschappij het leasebedrag voor zijn auto zou verhogen. De inspecteur vond die verklaring niet toereikend. In de rittenadministratie kwamen ook afwijkende kilometerstanden voor bij onderhoudsbeurten en het verwisselen van de banden. En de auto had een opvallend hoog brandstofverbruik: de auto zou volgens de fabrieksopgave 1:20 moeten rijden, maar Rob Bedoes kwam in een groot aantal gevallen niet verder dan 1:10 of 1:11. De inspecteur verwierp de rittenadministratie en legde BV X een naheffingsaanslag loonheffing op. BV X ging tegen die naheffing in beroep maar Rechtbank Noord-Holland maakte daar korte metten mee. De kilometeradministratie die BV X had overgelegd voldeed niet aan de wettelijke vereisten en was onvoldoende betrouwbaar om als bewijsmiddel te kunnen dienen. De Rechtbank handhaafde de naheffingsaanslag.

Commentaar

*De Belastingdienst straft het rommelen met een kilometeradministratie hard af: de rommelende automobilist of diens werkgever kan rekenen op een forse naheffing met boete. De inspecteur beschikt over volop digitale data om de kilometeradministratie te beoordelen. Zie ook *BelastingBelangen*, december 2012: [Rommelen met de kilometeradministratie: let op NAP en CJIB](#). Met de informatie van tankbeurten kan de inspecteur het brandstofverbruik van de auto vaststellen en ook dat gegeven meenemen bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de kilometeradministratie.*

Slepen met de BTW: niet doen!

---

30 april 2018

Slepen met de BTW – de verschuldigde omzetbelasting later afdragen vanwege liquiditeitsproblemen – kan de BV én de DGA duur komen te staan. Ook als de uitgestelde BTW-afdracht direct na afloop van het jaar wordt hersteld, met een suppletieaangifte, en de fiscus per saldo geen nadeel ondervindt.

Suppletieaangiften zijn niet bedoeld om liquiditeitsproblemen van de ondernemer op te lossen. De BV die de verschuldigde omzetbelasting niet op tijd afdraagt, pleegt een strafbaar feit. De rechter maakt daar korte metten mee, en bestraft de BV én de DGA.

Opknappen woning tegen laag BTW-tarief?

29 april 2018

Een paar jaar geleden heb ik mijn woning en tuin flink laten opknappen. De kosten van die werkzaamheden vielen toen allemaal onder het lage 6% BTW-tarief. Mijn huis en tuin zijn wel weer toe aan zo'n opknapbeurt. Ik wil dat dit jaar laten doen omdat volgend jaar het lage BTW-tarief omhoog gaat naar 9%. Vallen al die klussen nog steeds onder het lage BTW-tarief?

Antwoord

Nee, niet allemaal. Van maart 2013 tot 1 juli 2015 vielen alle werkzaamheden aan huis of tuin onder de 6% BTW. Dat tarief was alleen van toepassing op de kosten van arbeid, niet op de materiaalkosten. Het was – helaas – een tijdelijke maatregel. Veel huiseigenaren hebben er van geprofiteerd en de bouwsector en hoveniers voeren er wel bij.

Dat is niet helemaal voorbij. In 2018 kunt u nog steeds het lage BTW-tarief benutten voor enkele werkzaamheden aan uw huis. Voor de tuin niet meer, de hovenier zit vol op 21% BTW, maar voor uw woning zijn er nog wél enkele laag belaste werkzaamheden. Maar daarbij gelden wel diverse voorwaarden.

Onder het lage BTW-tarief vallen nog steeds het behangen, isoleren, schilderen, stukadoeren en het schoonmaken in uw woning.

Bij het isoleren geldt het lage BTW-tarief alleen op de kosten van arbeid, niet op de materiaalkosten. Bij het behangen vallen de arbeidskosten en de gebruikte materialen onder het lage BTW-tarief, het behang niet: dat kost 21% BTW. Bij het schilderen, stukadoeren en schoonmaken vallen alle kosten – arbeid én materiaal – onder het lage BTW-tarief.

Voorwaarde is wel dat de werkzaamheden worden uitgevoerd aan een woning die ouder is dan 2 jaar, dat wil zeggen meer dan 2 jaar geleden voor het eerst in gebruik is genomen. Bij een samengestelde woning die in delen is gebouwd, moet de woning voor ten minste de helft bestaan uit delen die meer dan 2 jaar geleden in gebruik zijn genomen. Bij twijfel kunt u een en ander checken in de Basisregistraties Adressen en Gebouwen, BAG. De 2 jaarseis geldt niet voor het schoonmaken in woningen. Verder is vereist dat de werkzaamheden worden uitgevoerd aan een woning die bestemd is voor permanente bewoning door een of meer particulieren.

U ziet het: er valt nog wel wat werk aan uw eigen woning onder het lage BTW-tarief. U doet er verstandig aan die laagbelaste werkzaamheden nog dit jaar uit te laten voeren: volgend jaar kost de BTW u 9% in plaats van 6%!

Echtscheiding: verhuur uw woning aan uw ex

30 april 2018

De fiscale regeling voor de eigenwoning bij echtscheiding is gecompliceerd. De regeling biedt de echtgenoot-eigenaar die uit zijn woning vertrekt een doorlopende aftrek van het saldo van het eigenwoningforfait minus de eigenwoningrente. Die aftrek kan maximaal 24 maanden plaatsvinden, te rekenen vanaf na de datum waarop de echtgenoten duurzaam gescheiden zijn gaan leven.

Let op: deze aftrek geldt ook als de voorheen echtelijke woning verhuurd wordt aan de ex-partner. De doorlopende aftrek geldt in alle gevallen waarin de woning de ex-partner als hoofdverblijf ter beschikking blijft staan. Daarbij maakt het niet uit onder welke voorwaarden hij/zij de woning gebruikt: verhuur is geen beletsel voor de aftrekregeling.

De verhurende ex-echtgenoot hoeft de huur voor de woning niet te salderen met de aftrekbare eigenwoningrente. De eigenwoningrente blijft op die partner drukken, en de huur is geen vergoeding voor de eigenwoningrente maar voor het gebruik van de woning.

Let op: voor de doorlopende aftrek is wel vereist dat uw ex in de woning blijft wonen. Als hij/zij de woning in de 24 maandsperiode verlaat en zich op een ander adres in de Basisregistratie Personen (BRP) inschrijft, eindigt de aftrek per direct. Na de 24 maandsperiode vervalt de aftrek, de woning gaat dan over naar box 3.

Renteaftrek eigen woning bij achterblijvende partner?

29 april 2018

Mijn vrouw en ik gaan scheiden. Wij blijken toch niet zo goed bij elkaar te passen als we een paar jaar geleden nog dachten. Wij zijn in gemeenschap van goederen gehuwd en we hebben afgesproken dat ik in de echtelijke woning blijf wonen. Ik zal de hypotheekrente op de woning volledig voor mijn rekening nemen zolang de woning nog niet aan mij is overgedragen. Mijn vraag is of ik die rente volledig in aftrek kan brengen op mijn inkomen. De wet kent een specifieke regeling voor de renteaftrek eigen woning bij echtscheiding, maar die ziet op de aftrek bij de echtgenoot die uit de echtelijke woning vertrekt. En dat is bij ons niet het geval: ik blijf in de echtelijke woning wonen en ik betaal alle hypotheekrente, ook het gedeelte van mijn ex-echtgenoot, totdat de woning definitief aan mij is overgedragen.

Antwoord

De regeling in de belastingwet voor de renteaftrek op de eigen woning bij echtscheiding biedt u inderdaad geen oplossing: deze regeling is gericht op de (ex-)echtgenoot die de echtelijke woning verlaat en zijn aandeel in de eigenwoningrente blijft betalen. Dat is niet het geval in uw situatie.

U bent met uw vrouw in gemeenschap van goederen gehuwd. Dat betekent dat u en uw vrouw ieder de helft van de echtelijke woning toekomt. Zolang de woning niet volledig uw eigendom is, moeten u en uw (ex-)echtgenote ieder de helft van de eigenwoningrente betalen, en ieder de helft van het eigenwoningforfait aangeven. U kunt uw helft van de rente minus de helft van het eigenwoningforfait in aftrek brengen in box 1, en dat geldt ook voor uw ex-echtgenote als zij haar deel van de eigenwoningrente zou betalen. Maar dat is niet het geval, u betaalt de volledige eigenwoningrente! U kunt de helft van de eigenwoningrente die u voor uw ex-echtgenote betaalt niet als alimentatie in aftrek brengen. Bovendien moet u de helft van het eigenwoningforfait van uw ex-echtgenote, als alimentatie tot uw inkomen rekenen. Uw ex woont niet meer in de woning, voor haar is het niet langer haar hoofdverblijf. Zij kan dat halve eigenwoningforfait als alimentatie in aftrek brengen. Per saldo is derhalve de helft van de eigenwoningrente niet aftrekbaar.

Hof Den Bosch kwam in een recente procedure ook tot deze uitkomst. Maar in die situatie kon de belanghebbende bewijzen dat hij met zijn ex in het convenant was overeengekomen dat hij de verplichting op zich had genomen om de hypotheekrente volledig voor zijn rekening te nemen tot het moment van verkoop van de woning. Daardoor vond het Hof dat er sprake was van een familierechtelijk betrekking om in het levensonderhoud van de ex-echtgenote te voorzien. En daardoor kon belanghebbende de volledige, door hem betaalde rente in aftrek brengen.

Daar ligt het antwoord op uw vraag: u kunt de volledige rente in aftrek brengen, ook als de woning civielrechtelijk nog tot uw beider vermogen behoort, als in het echtscheidingsconvenant nadrukkelijk wordt vastgelegd dat alle lasten van de woning volledig voor uw rekening komen. Die overeenkomst is beslissend voor de aftrek; de enkele mededeling dat deze lastenverdeling is meegenomen bij het vaststellen van de hoogte van de alimentatie is onvoldoende!

Schenking op papier: correcte rentebetaling vereist

30 april 2018

Heeft u schenkingen op papier gedaan aan een of meer van uw (klein-)kinderen? Let er dan op dat u op tijd rente betaalt op die schuldigerkenningen, én dat die rentebetalingen eenduidig te koppelen zijn aan de schenkingen die u gedaan heeft. Als die rentebetalingen niet correct plaatsvinden, verspeelt u de beoogde besparing van erfbelasting.

De schenking 'op papier', een schenking onder schuldigerkenning, is een populaire vorm van vermogensoverdracht. Vooral in situaties waarin het vermogen van senior 'vast zit' in beleggingen en niet eenvoudig liquide is te maken. Met een schenking op papier schenkt senior een vordering op zichzelf aan junior. Hij krijgt een schuld aan de begiftigde zoon of dochter, en die kan de vordering meestal pas opeisen als de gulle gever – of de langstlevende ouder – is overleden. Bij dat overlijden komt de schenking op papier als schuld in mindering op de nalatenschap van de schenker/erflater, en dat bespaart erfbelasting!

Om die besparing te realiseren moet de schenker jaarlijks rente betalen over het schuldig gebleven bedrag; de Successiewet stelt die rente op 6%. Blijft de rentebetaling achterwege, dan wordt het bedrag van de (papieren) schenking, plus rente, alsnog onder de heffing van erfbelasting gebracht. Wordt er wel rente betaald, dan moet die betaling duidelijk te koppelen zijn aan het bedrag van de schuldig erkende schenking. Ontbreekt zo'n duidelijke samenhang, dan gaat het alsnog fout.

Lijfrente voor een goeddoelstichting?

---

29 april 2018

Een paar jaar geleden heb ik een lijfrente afgesloten. Kan ik de uitkering op die polis bij overlijden laten toekomen aan een goeddoelstichting, bijvoorbeeld mijn eigen algemeen nut beogende instelling? Ik heb geen partner meer, en ook geen kinderen, dus geen 'natuurlijke' begunstigden.

Antwoord

Neen, dat gaat niet lukken. De wet eist expliciet dat een lijfrente moet toekomen aan een natuurlijk persoon, een mens van vlees en bloed. Als u een goeddoelstichting of uw eigen ANBI als begunstigde aanwijst, voldoet uw polis niet langer aan de wettelijke vereisten. Dat heeft vervelende fiscale gevolgen: de lijfrente-uitkering zal dan bij u – postuum – als negatieve uitgave voor de heffing van inkomstenbelasting in aanmerking worden genomen. Daarover bent u – postuum – inkomstenbelasting in box 1 verschuldigd, plus 20% revisierente, bij elkaar maximaal 72%.

Als u een lijfrenteverzekering heeft afgesloten moet u een natuurlijk persoon op de polis als begunstigde aanwijzen. Heeft u een bancaire lijfrente, dan moet u de begunstiging bij testament regelen.

De DGA en zijn BV, samen in een stille maatschap

30 april 2018

Veel directeuren-grotaandeelhouders vinden de belastingdruk op hun salaris uit de BV veel te hoog. Een ondernemer in de inkomstenbelasting die een vergelijkbaar 'loon' heeft – winst uit onderneming – betaalt veel minder belasting omdat hij gebruik kan maken van de ondernemersfaciliteiten. De zelfstandigenaftrek, de startersaftrek, de mkb-winstvrijstelling en nog meer fiscale faciliteiten leveren een fors lagere belastingdruk op. Het verschil kan wel oplopen tot zo'n 30%! Politiek Den Haag neemt geen maatregelen om dat verschil aan te pakken, dat moet de DGA zelf doen. Veel DGA's hebben dat inmiddels ook gedaan, door naast de BV een eenmanszaak op te starten, of door samen met de BV een firma aan te gaan. Dat kan erg voordelig uitpakken: zie ook BelastingBelangen, februari 2016: [Een profijtelijke overstap: van BV naar eenmanszaak.](#)

In deze special gaan we in op een andere samenwerkingsvorm tussen de DGA en zijn BV: de stille maatschap. Die biedt net als een firma de mogelijkheid om de voordelen van een BV én een IB-onderneming te combineren, maar – en dat is een groot pluspunt – met een stille maatschap voorkomt de DGA dat hij in privé hoofdelijk aansprakelijk wordt.

Een stille maatschap

De wet definieert een maatschap als 'een overeenkomst waarbij minimaal twee personen iets in gemeenschap brengen met het doel om het daaruit ontstane voordeel met elkaar te delen'.

De maatschap is met name bestemd voor een gezamenlijke beroepsuitoefening, voor zelfstandige beroepsbeoefenaars. De wettelijke definitie van een vennootschap onder firma – hierna ook vof – maakt dat duidelijk: een vof is een maatschap die onder gemeenschappelijke naam een onderneming uitoefent. De vennoten, en bij een maatschap

de maten, moeten iets in de maatschap inbrengen om voordeel te behalen en dat samen te delen. Die inbreng kan bestaan uit geld, goederen, genot van goederen en arbeid. Bij een (stille) maatschap tussen de DGA en zijn BV kan de DGA zijn arbeid inbrengen en de BV het gebruik en genot van de onderneming in de BV.

Nomen est omen: een stille maatschap zie of hoor je niet. De maatschap neemt niet op een voor derden kenbare wijze deel aan het rechtsverkeer. Bij een openbare maatschap ligt dat anders: die handelt in het rechtsverkeer onder een gemeenschappelijke naam, meestal een samenvoeging van de namen van de participerende maten. Een stille maatschap mag wel een (fantasie-)naam hebben, maar alleen voor intern gebruik. Die naam op briefpapier, of met een neon op het dak van het praktijkgebouw maakt de maatschap openbaar!

Bij een stille maatschap tussen de DGA en zijn BV kan de BV als handelende maat optreden, onder eigen naam, maar wel voor rekening van de maatschap. De maatschap heeft dan interne werking voor de winstverdeling tussen de maten. Voor de klanten van de bestaande onderneming verandert er niets: zij blijven zaken doen met de BV, de handelende maat namens de stille maatschap.

De aansprakelijkheid bij een maatschap is wezenlijk anders dan bij een vennootschap onder firma. Bij een vof zijn de vennoten ieder hoofdelijk aansprakelijk voor de schulden van de vof, ook als die schulden door een andere vennoot zijn gemaakt! Schuldeisers van de vof moeten zich primair verhalen op het vermogen van de vof, is dat onvoldoende dan kunnen de schuldeisers aanspraak maken op het privévermogen van de vennoten en hun partners. Die hoofdelijke aansprakelijkheid kan fors doorkomen, ook voor uitgetreden en nieuwe

vennoten: zie ook BelastingBelangen, april 2015: [Nieuwe vennoot hoofdelijk aansprakelijk voor oude schulden](#) en juni 2015: [Uitgetreden vennoot VOF, aansprakelijk loopt door](#).

Bij een maatschap zijn de maten ieder voor gelijke delen aansprakelijk. Bij een stille maatschap wordt gekeken naar de maat de namens de stille maatschap handelend optreedt.

Bij zo'n maatschap tussen de BV en de DGA, waarbij de BV als handelende maat onder eigen naam namens de maatschap optreedt, kunnen derden alleen de BV aansprakelijk stellen. Dat die handelingen via de maatschap ook voor rekening van de DGA komen, is voor de aansprakelijkheid niet van belang. Tenzij de DGA (in de maatschapsovereenkomst) een volmacht heeft afgegeven aan de BV: dan is de DGA naast de BV als handelende maat extern aansprakelijk, voor gelijke delen. Zo'n volmacht moet vermeden worden! De DGA blijft wel aansprakelijk als bestuurder van de BV én als vrije beroepsbeoefenaar voor zijn beroepsfouten.

Stille maat: ondernemer voor de inkomstenbelasting

Is de DGA die als maat participeert in een stille maatschap ondernemer voor de inkomstenbelasting?

De wet bepaalt dat onder ondernemer wordt verstaan "de belastingplichtige voor rekening van wie een onderneming wordt gedreven en die rechtstreeks wordt verbonden voor verbintenissen betreffende die onderneming". Cruciaal is de verbondenheid voor verbintenissen: schuldeisers moeten de ondernemer rechtstreeks kunnen aanspreken op verbintenissen die hij als ondernemer is aangegaan.

De wet inkomstenbelasting kent een aanvulling op dat ondernemersbegrip. Onder ondernemer wordt mede verstaan: de beoefenaar van een zelfstandig beroep. Daarbij wordt de eis van verbondenheid niet gesteld: de externe aansprakelijkheid is geen criterium voor het constateren van het ondernemerschap voor de inkomstenbelasting.

De Hoge Raad heeft het ondernemerschap voor zelfstandig beroepsbeoefenaren bevestigd in meerdere arresten. De bekendste uitspraken betreffen escortdames, die met een stille maatschap gezamenlijk een relaxclub exploiteren, waarbij het extern handelen – mede om de privacy van de dames te beschermen – door een stichting plaatsvindt. Die stichting sluit overeenkomsten met derden voor de relaxclub die voorheen door een BV werd geëxploiteerd. De Hoge Raad bevestigde de uitspraak van Hof Arnhem dat de escortdames ondernemer voor de inkomstenbelasting zijn.

Beoefenaren van een zelfstandig beroep zijn ondernemer voor de inkomstenbelasting zonder dat zij extern aansprakelijk zijn. Dat biedt perspectief voor de DGA als maat in een stille maatschap: geen externe aansprakelijkheid, en toch ondernemer voor de inkomstenbelasting. Voorwaarde is wel dat de DGA als beoefenaar van een zelfstandig beroep kan worden aangemerkt. Bij een zelfstandig uitgeoefend beroep staan persoonlijke diensten of vaardigheden van de ondernemer op de voorgrond; doorgaans is er weinig kapitaal benodigd. Er zijn legio zelfstandig beroepsbeoefenaren: denk aan een notaris, accountant, belastingadviseur, arts, advocaat, organisatieadviseur, architect, musicus, etc. etc..

Een stille maatschap met de eigen BV pakt dus goed uit voor de zelfstandige beroepsbeoefenaar die zijn praktijk met een BV uitoefent. Door een stille maatschap aan te gaan tussen de DGA en die BV kan de winst 'verdeeld' worden tussen de BV, met een heffing van vennootschapsbelasting, en de vrije beroepsbeoefenaar als IB-ondernemer, met de heffing van inkomstenbelasting.

Winstverdeling, vermogensetikettering, BTW.

Bij een stille maatschap tussen de BV en de DGA moet – net als bij een vof – een *zakelijke winstverdeling* worden overeengekomen. Die winstverdeling moet recht doen aan de inbreng van de maten. Als de BV het gebruik en genot van haar onderneming inbrengt en de DGA zijn arbeid en vlijt, kan die inbreng gehonoreerd worden met een voorafgaande vergoeding, waarna de resterende winst in de stille maatschap zakelijk kan worden verdeeld op basis van bijvoorbeeld 50-50. De winstverdeling kan desgewenst vooraf met de Belastingdienst worden afgestemd. Dat geldt ook voor het gebruikelijk loon dat de DGA bij zijn BV in rekening moet brengen voor de werkzaamheden die hij voor de BV blijft verrichten.

De DGA is als stille maat ondernemer voor de inkomstenbelasting, én hij houdt (nagenoeg) alle aandelen in zijn BV. De vraag rijst dan of die aandelen als aanmerkelijkbelang-aandelen in box 2 blijven, of dat die aandelen als *verplicht ondernemingsvermogen* van zijn IB-onderneming – zijn participatie in de stille maatschap – moeten worden aangemerkt. Duidelijk zal zijn dat die laatste optie niet aantrekkelijk is: de belastingclaim op de meerwaarde van de aandelen in de BV gaat dan van (nu nog) 25%, de aanmerkelijkbelangheffing in box 2, naar 51,95%, de (nu nog) maximale heffing van inkomstenbelasting in box 1.

De belastingrechter heeft inmiddels meerdere uitspraken gedaan over de vermogensetikettering van de aandelen in de BV in deze situatie. Hof Arnhem-Leeuwarden heeft medio februari 2017 beslist dat voor die etikettering beslissend is of de voordelen uit de aandelen in de BV in feite afhankelijk zijn van de bedrijfsuitoefening (in deze procedure uit de vof tussen de DGA en zijn werk-BV), of dat de aandelen voor 90% of meer dienstbaar zijn aan de uitoefening van die onderneming. Met deze uitspraak is duidelijk dat voorkomen kan worden dat de aandelen verplicht ondernemingsvermogen van de IB-onderneming worden door in de BV andere activiteiten te blijven verrichten, voor meer dan 10% ten opzichte van de beroepsactiviteiten in de stille maatschap. Denk aan het beheren van het DGA-pensioen met het bijbehorende beleggingsvermogen, het verhuren van bedrijfsmiddelen, etc.

De stille maatschap zal veelal niet als *ondernemer voor de omzetbelasting* kwalificeren. De wet op de omzetbelasting kent een ruim ondernemersbegrip - ieder die een bedrijf of beroep zelfstandig uitoefent, ofwel een vermogensbestanddeel exploiteert om daar duurzaam opbrengst uit te verkrijgen - maar een stille maatschap neemt geen deel aan het rechtsverkeer. De extern handelende maat treedt naar buiten op onder eigen naam: die verricht de prestatie, dat is de BTW-ondernemer (als sprake is van een BTW-belaste prestatie). Als een stille maatschap zelfstandig prestaties verricht - voor bijvoorbeeld de maten - kan zij onder omstandigheden wél als BTW-ondernemer kwalificeren.

Als de stille maatschap niet als BTW-ondernemer kan worden aangemerkt omdat zij geen onderneming drijft, is inschrijving in het Handelsregister niet verplicht. Zie voor de relevante toetscriteria [Wanneer heb ik een onderneming?](#) Als de stille maatschap niet in het Handelsregister wordt ingeschreven, moet die bij de Belastingdienst worden aangemeld met het formulier 'opgaaf startende ondernemer': zie ook [Opgaaf Startende onderneming](#) (PFD).

Conclusie

Een stille maatschap tussen een DGA-vrije beroepsbeoefenaar en diens BV biedt aantrekkelijke mogelijkheden om de belastingdruk van de DGA te verlagen. Het hoog belaste salaris van de DGA wordt goeddeels 'omgekat' naar lager belaste winst uit onderneming, en de winst uit het zelfstandig uitgeoefende beroep wordt 'verknipt' in winst in de BV én in de eenmanszaak. En - last but not least - het risico van een persoonlijke aansprakelijkstelling van de DGA blijft beperkt tot zijn werkzaamheden die hij namens de BV verricht.

Let op: de LKV vervalt bij bedrijfsoverdracht

---

30 april 2018

Per 1 januari 2018 zijn er vier nieuwe loonkostenvoordelen (LKV's) ingevoerd. Het gaat om tegemoetkomingen in de loonkosten van werkgevers. LKV's kunnen werkgevers duizenden euro's voordeel opleveren. Zie ook BelastingBelangen, augustus 2017: [Loonkostenvoordelen vanaf 2018 tijdig regelen](#).
Let op: als u na 1 januari 2018 een bedrijf met LKV-werknemers overneemt, kunt u als nieuwe werkgever de LKV niet blijven toepassen. Bij een bedrijfsoverdracht vervalt het recht op een LKV. Het heeft geen zin om na de bedrijfsoverdracht een nieuwe aanvraag voor een LKV in te dienen, want de werknemer voldoet niet (meer) aan de voorwaarden om een doelgroepverklaring te krijgen.

Uitkering gestolen bestelbus, DIB verschuldigd?

29 april 2018

Eind vorig jaar is mijn bestelbus gestolen. De verzekeringsmaatschappij heeft mij onlangs, na wat gesteggel, de dagwaarde van mijn bus uitgekeerd. Ben ik over die verzekeringsuitkering de desinvesteringsbijtelling verschuldigd? Ik heb indertijd 28% investeringsaftrek gehad over de investering in die bus.

Antwoord

Als een ondernemer voor meer dan € 2.300 in bedrijfsmiddelen investeert heeft hij recht op de kleinschaligheidsinvesteringsaftrek (KIA). Die aftrek is maximaal 28%; de aftrek neemt af naarmate het investeringsbedrag toeneemt. De aftrek vermindert de fiscale winst, en daarmee de grondslag voor de belastingheffing.

Tegenhanger van de KIA is de desinvesteringsbijtelling (DIB). Die moet u als ondernemer tot uw winst uit onderneming rekenen – bijtellen – als u een eerder gepremieerd bedrijfsmiddel verkoopt, binnen 5 jaar na aanvang van het kalenderjaar waarin de investering in dat (afgestoten) bedrijfsmiddel plaatsvond. De DIB wordt berekend door hetzelfde percentage als indertijd aan investeringsaftrek is verkregen toe te passen op de opbrengst bij verkoop.

U bent geen desinvesteringsbijtelling verschuldigd over de ontvangen verzekeringsuitkering voor uw gestolen bestelbus. Er is immers geen sprake van een vervreemding, de bus is u onvreemd, onvrijwillig van u afgenomen. DIB is ook niet verschuldigd over een verzekeringsuitkering vanwege een ongeval of brand, omdat ook in die situaties geen sprake is van een vrijwillig afstoten van een bedrijfsmiddel.

Overdracht aandelen vastgoed-BV: vrijstelling OVB

---

30 april 2018

Gaat u binnenkort de aandelen in uw vastgoed-BV overdragen aan een of meer van uw kinderen? Als die overdracht plaatsvindt in het kader van een bedrijfsopvolging kunt u die aandelen met een vrijstelling voor de overdrachtsbelasting overdragen.

De wet kent een vrijstelling van overdrachtsbelasting bij bedrijfsopvolging in de familiesfeer, maar de wettekst beperkt die vrijstelling tot IB-ondernemingen. Hof Arnhem – Leeuwarden heeft recent beslist dat deze vrijstelling ook geldt voor aandelen in een vastgoed-BV als die bij een bedrijfsopvolging van senior op junior overgaan.

Moet mijn ex meewerken aan omzetting PEB in ODV?

29 april 2018

Mijn ex en ik zijn in een vervelende echtscheidingsprocedure verwickeld. De echtscheiding is inmiddels uitgesproken, maar de procedure loopt nog over diverse nevenvoorzieningen. Een daarvan betreft mijn pensioen in eigen beheer (PEB). De fiscale waardering daarvan komt uit op circa € 1 mln., de commerciële waarde bijna € 2,5 mln. Door dat verschil zit er een forse dividendklem op mijn BV. Daarom heb ik in overleg met mijn adviseurs besloten om mijn pensioen in 2017 af te stempelen en om te zetten in een oudedagsverplichting (ODV). Mijn ex moet daar toestemming voor geven, en dat weigert hij. Mijn ex denkt dat hij met de wettelijke verevening meer pensioen uit het PEB zal ontvangen dan uit de ODV. Dat is niet zo, maar hij wil gewoon dwarsliggen. Is mijn ex verplicht om mee te werken aan de omzetting van mijn PEB in een ODV?

Antwoord

De omzetting van uw pensioen in eigen beheer in een ODV heeft niet alleen gevolgen voor uw pensioenrechten, ook de rechten van uw ex-partner wijzigen daardoor. De wetgever heeft die rechten willen beschermen en daarom de toestemming van de (ex-)partner verplicht gesteld voor een afkoop of omzetting van het PEB. Zie ook BelastingBelangen, juni 2017: [PEB: de instemmingsgerechtigde \(ex-\)partner](#).

Uw vraag of een ex-partner verplicht kan worden om toestemming te geven voor omzetting van het PEB is bij de parlementaire behandeling van de wet tot uitfasering van het pensioen in eigen beheer nadrukkelijk aan de orde gesteld. De staatssecretaris heeft daar toen luchtig op gereageerd. Hij stelde dat een (ex-)partner er veelal geen belang bij zal hebben om zijn toestemming te weigeren als er maar een passende compensatie wordt gegeven voor het verlies aan pensioenrechten door de (ex-)partner. Welke oplossing daarbij het beste is, verschilt per individuele situatie. De staatssecretaris vond het de taak van de partners zelf en hun adviseurs om dit te regelen. Meerdere Tweede Kamerleden en beroepsorganisaties bleven wijzen op de risico's van het niet-meewerken door de (ex-)partner, maar zonder resultaat. Ook een brandbrief aan de Eerste Kamer van diverse fiscale beroepsorganisaties bracht hierin geen verandering. En daarmee is het onduidelijk gebleven of de (ex-)partner verplicht kan worden om mee te werken aan de afkoop of omzetting in een ODV.

Dat deze vraag vroeg of laat aan de rechter zou worden voorgelegd zal u niet verbazen.

En inmiddels is de eerste uitspraak daar: Rechtbank Amsterdam heeft onlangs beslist dat een ex-partner verplicht is om mee te werken aan afkoop of omzetting van het PEB!

De Rechtbank kwam tot deze opmerkelijke uitspraak op grond van de redelijkheid en billijkheid die de rechtsverhouding tussen ex-echtgenoten beheerst én de postrelationele solidariteit die meebrengt dat het dekkingstekort van het pensioen tussen beide echtelieden wordt verrekend naar evenredigheid van hun pensioenaanspraken. Daarbij komt dat de waarde van de aandelen in de BV toeneemt door de afstempeling van het PEB en de ex-echtgenoot in de berechte situatie deelde daar in mee op grond van het finale verrekenbeding in de huwelijkse voorwaarden.

Als uw situatie vergelijkbaar is met de berechte casus kunt u uw ex – middels een rechterlijke uitspraak – dwingen om mee te werken aan omzetting van uw PEB in een ODV.

Holding-BV: transparant voor bestuurdersaansprakelijkheid

---

30 april 2018

Is uw holding-BV – formeel – de bestuurder van uw werk-BV's? En voert u, DGA, het management over de werk-BV's vanuit uw holding met een managementcontract?

Houd er dan rekening mee dat uw holding-BV bestuurdersaansprakelijk kan worden gesteld voor onbehoorlijk bestuur van de werk-BV's. En als de holding-BV onvoldoende verhaal biedt voor de financiële gevolgen van zo'n aansprakelijkstelling, dan rolt de bestuurdersaansprakelijkheid – op grond van het Burgerlijk Wetboek – door naar de bestuurder van de holding-BV, naar de DGA.

Het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat 'de aansprakelijkheid van een rechtspersoon als bestuurder van een andere rechtspersoon tevens hoofdelijk rust op ieder die ten tijde van het ontstaan van de aansprakelijkheid van de rechtspersoon daarvan bestuurder is'. Ofwel: de DGA kan zich als bestuurder niet verschuilen achter zijn holding-BV, die is transparant voor de bestuurdersaansprakelijkheid.

Pensioen grensarbeiders: dubbele heffing vermeden

28 april 2018

Nederland en België hebben overeenstemming bereikt over de belastingheffing over het pensioen van grensarbeiders. Door enkele uitspraken van de Belgische belastingrechter dreigde een dubbele heffing op deze pensioenen van Nederbelgen. De Belgische rechter besliste dat een uit Nederland afkomstig particulier pensioen niet volledig tegen het algemene tarief in België kon worden belast, waarop Nederland het heffingsrecht over deze pensioenen claimde. Zie ook [BelastingBelangen, februari 2018: Pensioen Nederbelgen: dubbel belast?](#) De Nederlandse en Belgische fiscale autoriteiten hebben een oplossing voor dit geschil bereikt.

Nederland en België zijn overeengekomen hoe het heffingsrecht over de pensioenen van grensarbeiders moet worden uitgeoefend, binnen de daarvoor geldende regeling in het belastingverdrag tussen beide landen. Vastgesteld moet worden of het (aanvullend) pensioen dat een in België wonende grensarbeider uit Nederland ontvangt, in België de facto volledig wordt belast. Is dat het geval, dan treedt Nederland terug. Als later blijkt dat de belastingheffing in België niet definitief tot stand komt, kan Nederland alsnog overgaan tot heffing. Nederland kan in ieder geval tot belastingheffing overgaan als de pensioengerechtigde een beroepsprocedure in België opstart om de heffing in België te vermijden of te beperken. Bij de beoordeling van de belastingheffing wordt gekeken naar het totale bruto (aanvullende) pensioen in een kalenderjaar. Als dat in België niet tegen het progressieve tarief wordt belast, dan wel dat brutobedrag voor minder dan 90% aldaar in de heffing wordt betrokken, mag de bronstaat Nederland belasting heffen over het totale brutobedrag. Nederland en België gaan informatie uitwisselen om een en ander te kunnen beoordelen. Nederland levert jaarlijks een lijst aan van inwoners van België die een (aanvullend) pensioen uit Nederland ontvangen van meer dan bruto € 25.000. België levert vanaf het belastingjaar 2017 jaarlijks informatie aan over de belastingheffing over die pensioenen, met daarbij een overzicht van inwoners van België die de belastingheffing betwisten in een procedure voor de rechtbank. Verder zal België spontaan informatie verstrekken ingeval een eerder gerapporteerde heffing alsnog geheel of gedeeltelijk ongedaan wordt gemaakt.

Commentaar

Met deze afspraken is voor Nederbelgen het risico van een dubbele belastingheffing over het aanvullend pensioen uit Nederland weggenomen. Maar daarmee is ook de kans verkeken op een lagere belastingheffing over het Nederlandse pensioen in België: als een Nederbelg dat aankomt bij de rechtbank, komt de heffing in Nederland direct aan de orde!

Reparatie fiscale eenheid in de VPB, MKB ontzien

28 april 2018

Het Europese Hof van Justitie heeft begin dit jaar beslist dat de fiscale eenheid in de vennootschapsbelasting in strijd is met het recht van de Europese Unie. Dit arrest heeft grote gevolgen voor met name multinationals, maar ook MKB-bedrijven kunnen er door geraakt worden. Het financiële belang van deze kwestie is zo groot dat Financiën de beslissing met terugwerkende kracht wil repareren, tot 25 oktober 2017, 11.00 uur, het tijdstip waarop Financiën een persbericht heeft uitgebracht inzake de – toen nog te verwachten – uitspraak van het EU-Hof. Deze reparatiewetgeving kan tot gevolg hebben dat er over 2017 meer vennootschapsbelasting moet worden betaald. Staatssecretaris Snel van Financiën heeft recent – onder druk vanuit MKB-organisaties – een overgangsmaatregel getroffen waardoor het midden-en kleinbedrijf wordt ontzien.

De fiscale eenheid in de vennootschapsbelasting biedt een concern, een moedermaatschappij met haar dochtermaatschappij(en), de mogelijkheid om als één vennootschap in de heffing van vennootschapsbelasting te worden betrokken. Zo'n fiscale consolidatie biedt vele voordelen. Onze belastingwet staat zo'n fiscale eenheid uitsluitend toe voor feitelijk in Nederland gevestigde vennootschappen, een in het buitenland gevestigde vennootschap kan niet in de fiscale eenheid worden opgenomen.

Het Europese Hof van Justitie heeft in 2010 beslist dat dit verbod niet in strijd is met Europees Recht. In een later arrest, het Groupe Steria-arrest van 2015, heeft het EU-Hof de mogelijkheid geopperd dat in grensoverschrijdende situaties toch gebruik kan worden gemaakt van één of meer voordelige 'elementen' van een (fictieve) grensoverschrijdende fiscale eenheid. Dit wordt de 'per-elementbenadering' genoemd.

Het EU-Hof heeft deze per-elementbenadering in een arrest van februari van dit jaar aanvaard. De procedure betreft de toepassing van een renteaftrekbeperking uit de wet op de vennootschapsbelasting. Een in Nederland gevestigde BV betaalde rente op een lening, opgenomen bij een in Zweden gevestigde concernvennootschap, de Nederlandse BV gebruikte het geleende geld om een kapitaalstorting te doen in haar in Italië gevestigde dochtermaatschappij. De inspecteur weigerde de aftrek van de door de NL-BV betaalde rente (op grond van de renteaftrekbeperking ter voorkoming van winstdrainage), de NL-BV verzette zich daartegen en voerde aan dat die rente wel aftrekbaar zou zijn als zij een kapitaalstorting had gedaan in een in Nederland gevestigde dochtervennootschap binnen de fiscale eenheid. Nu zij geen fiscale eenheid kon vormen met haar in Italië gevestigde dochter-BV kostte haar dat de renteaftrek. Het Europese Hof was het daarmee eens: deze ongelijke behandeling is in strijd met de vrijheid van vestiging binnen de Europese Unie. Volgens het Hof is er geen dwingende reden van algemeen belang die deze ongelijke behandeling kan rechtvaardigen.

Financiën vreest dat deze uitspraak grote budgettaire gevolgen kan hebben.

Ondernemingen met een of meer buitenlandse dochtervennootschappen kunnen met de per-elementbenadering een beroep doen op de voordelen van de fiscale eenheid, terwijl de beperkende maatregelen van zo'n eenheid voor hen niet gelden. Financiën heeft de fiscale schade geraamd op enkele honderden miljoenen euro's per jaar. Om dat te voorkomen heeft Financiën al op 25 oktober 2017, om 11.00 uur, bij persbericht bekend gemaakt dat als het EU-Hof de per element-benadering zou aanvaarden, dat per direct door wetswijziging wordt gerepareerd. Die reparatie houdt in dat bij ondernemingen die in een fiscale eenheid zijn gevoegd, enkele wettelijke regelingen uit de vennootschaps- én dividendbelasting moeten worden toegepast alsof er geen fiscale eenheid is. Zie ter vergelijking ook BelastingBelangen, oktober 2017: [Belastingplan 2018: Fiscale eenheid non existent bij aftrek tvvdb](#).

Het wetsvoorstel met reparatiemaatregelen moet nog worden ingediend; Financiën zal dat in het tweede kwartaal van 2018 doen. Tot die tijd is onduidelijk wat er precies gaat veranderen. Naar verwachting zal de fiscale eenheid genegeerd gaan worden in de navolgende situaties:

- een BV in een fiscale eenheid is een lening aangegaan bij een verbonden vennootschap of een natuurlijk persoon om dividend uit te keren, kapitaal in een andere BV te storten of om een belang in een andere BV te verwerven of uit te breiden;
- een excessieve rente op een lening ter financiering van een deelneming;
- een fiscale eenheid die een of meer deelnemingen houdt in een in het buitenland gevestigde vennootschap;
- bij verwerving van een deelneming die verrekenbare verliezen heeft;
- de afdrachtvermindering in de dividendbelasting bij dooruitdeling van dividenden.

Staatssecretaris Snel van Financiën heeft recent een regeling getroffen om met name MKB-ondernemingen de mogelijkheid te geven om de gevolgen van de reparatiemaatregelen te voorkomen. Het betreft met name de renteaftrekbepanking ter voorkoming van winstdrainage. Goedgekeurd is dat het negeren van de fiscale eenheid voor deze renteaftrekbepanking niet van toepassing is tot en met 31 december 2018. Door de groepslening waarop de renteaftrekbepanking dreigt, nog voor het einde van dit jaar weg te werken kan de renteaftrekbepanking worden voorkomen. Voor toepassing van deze overgangsregeling gelden wel enkele voorwaarden:

- de lening moet zijn aangegaan voor 25 oktober 2017; 11.00 uur, en rechtens dan wel in feite direct of indirect verschuldigd zijn aan een verbonden lichaam of verbonden natuurlijk persoon;
- de lening moet direct of indirect verband houden met één van de in de wet genoemde rechtshandelingen, die vóór 25 oktober 2017; 11.00 uur is verricht;
- de rente op de lening(en) mag per twaalf maanden niet meer bedragen dan € 100.000.

De overgangsmaatregel is niet van toepassing als de inspecteur aannemelijk maakt dat aan de schuld of aan de daarmee verband houdende rechtshandeling niet in overwegende mate zakelijke overwegingen ten grondslag liggen.

Commentaar

Het negeren van de fiscale eenheid kan tot een extra heffing van vennootschapsbelasting leiden. Bijvoorbeeld in de situatie dat een dochtermaatschappij binnen een fiscale eenheid dividend heeft uitgekeerd aan de moedermaatschappij en dat dividend rentedragend schuldig is gebleven. Door de fiscale eenheid is de vordering-schuldverhouding non existent, en komt de renteaftrekbepanking niet aan de orde. Dat is anders als de fiscale eenheid wordt 'weggedacht': de rente bij de dochtermaatschappij is dan in beginsel niet aftrekbaar en dat verhoogt de fiscale winst van de combinatie. MKB-bedrijven kunnen met de overgangsmaatregel deze gevolgen voorkomen als zij de onderlinge vordering-schuldverhouding voor het einde van dit jaar wegwerken, door die af te lossen of om te zetten in een kapitaal.

ZZP-er in mineur: benut het Bbz-vangnet

30 april 2018

Bent u ZZP-er en stagneert uw omzet? Is de mooie stroom van opdrachten opgedroogd, weggevallen? En begint de bodem van uw schatkist in beeld te komen? Zijn uw reserves bijna op? U heeft als ZZP-er geen recht op een WW-uitkering, maar er is wel een ander financieel vangnet waar u mogelijk gebruik van kunt maken. Het gaat om het Besluit bijstandverlening zelfstandigen (Bbz). Dit is een regeling die uitgevoerd wordt door gemeenten. De Bbz is bedoeld om te voorkomen dat ZZP'ers in de bijstand terecht komen. Als ZZP-er kun je met het Bbz een (renteloze) lening krijgen, of een aanvulling van het inkomen tot bijstandsniveau. Iedere gemeente mag zijn eigen voorwaarden stellen, maar moet meewerken aan het Bbz. Om voor Bbz in aanmerking te komen moet u als ZZP-er minimaal 1.225 uur per jaar in de onderneming werken, een inkomen onder bijstandsniveau hebben en geen andere financiering kunnen krijgen. Vraag naar uw rechten bij uw gemeente.

Verhuur trapkarren in het recreatiepark: 21% BTW

28 april 2018

De omzetbelasting kent drie tarieven: 21%, 6% – per 1 januari 2019 gaat dit omhoog naar 9% – en 0%. De tariefindeling van goederen en diensten in de omzetbelasting is een bron van veel fiscale geschillen, al sinds de invoering van de belasting over de toegevoegde waarde per 1 januari 1969. Bij samengestelde prestaties rijst de vraag of er sprake is van één ondeelbare dienst, belast tegen één tarief, of dat die prestatie moet worden 'verknipt' in deeldiensten, die onder verschillende BTW-tarieven vallen. Hof Den Haag heeft recent weer een opmerkelijke uitspraak toegevoegd aan de lange reeks uitspraken over de BTW-tariefindeling.

BV X exploiteerde een recreatiepark in Brabant. Bezoekers konden in het park midgetgolfen, jeu de boules spelen, maar ook fietsen, tandems, steppen, skelters en trapkarren huren. Het recreatiepark was voor de omzetbelasting 'een voorziening die was ingericht voor vermaak en dagrecreatie', en daarom was het lage 6% BTW-tarief van toepassing op de toegang tot het park. BV X claimde ook het 6% BTW-tarief op de verhuur van fietsen, trapkarren etc. Zij stelde dat het 'verlenen van toegang tot een park voor dagrecreatie' ruim moest worden uitgelegd en dat de verhuur van voertuigen op het park daar ook onder viel.

Rechtbank Zeeland – West-Brabant dacht daar anders over. Het verhuren van fietsen, trapkarren etc. aan bezoekers van het recreatiepark kon volgens de Rechtbank niet worden aangemerkt als het verlenen van toegang tot dat park. Ook al omdat de fietsen en trapkarren nagenoeg geheel buiten het recreatiepark werden gebruikt. BV X voerde nog aan dat de verhuur van fietsen en trapkarren vrijwel altijd onderdeel was van een arrangement dat ook de toegang tot de spellen op het park omvatte. De Rechtbank wees dat verweer af: het arrangement was een combinatie van verschillende activiteiten, en de gemiddelde bezoeker van het park zag de ritten met de voertuigen buiten het recreatiepark als een afzonderlijke dienst. De Rechtbank besliste dat het 21% BTW-tarief van toepassing was op de verhuur van voertuigen.

BV X ging in beroep bij Hof Den Haag. Zonder succes: het Hof volgde de beslissing van de Rechtbank dat het verlaagde BTW-tarief niet van toepassing was, ook al was de verhuur begrepen in een arrangement.

Commentaar

Dat de 'losse' verhuur van fietsen, trapkarren etc. onder het hoge BTW-tarief valt is vanzelfsprekend. Toepassing van het lage tarief zou direct leiden tot concurrentievervalsing met fietsverhuurbedrijven in ons land, en dat is in strijd met het neutraliteitsbeginsel. Maar ook als de verhuur onderdeel is van een meeromvattende dienstverlening – een arrangement – komt de belastingrechter uit op het hoge BTW-tarief, door die samengestelde prestatie te verknippen omdat 'een bezoeker van het park de verhuur van een fiets of trapkar als een zelfstandige dienst ervaart'. De motivering daarvan blijft onduidelijk. Voor meer verknipte prestaties voor de heffing van omzetbelasting: zie BelastingBelangen, augustus 2009: [Hippische ondernemers: minder BTW-afdracht op pensioengelden](#), juni 2011: [Zumba en streetdance: sportief dansen kost minder BTW](#), en februari 2017: [Eten en drinken: 6% en/of 21% omzetbelasting](#).

Sectorindeling werkgever bij onderaanneming

28 april 2018

De Belastingdienst deelt alle werkgevers in een sector in. Die sectorindeling is bepalend voor de toepassing van de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv) en daarmee voor de premielasten van een werkgever. De Belastingdienst stelt de sectorindeling vast op basis van de bedrijfsactiviteiten van de werkgever. Uitgangspunt daarbij is veelal de bedrijfsomschrijving zoals die bij de Kamer van Koophandel staat geregistreerd.

Een werkgever die verschillende soorten werkzaamheden binnen zijn bedrijf uitvoert, is voor de Wfsv aangesloten bij de sector met de werkzaamheden waarvoor hij het grootste bedrag aan premieloon betaalt. De vergoeding voor werkzaamheden die in onderaanneming, door arbeidskrachten van derden worden uitgevoerd, is daarbij niet van belang, zo heeft de Hoge Raad recent beslist.

BV X exploiteerde een aannemingsbedrijf. De BV verrichte civiel- en cultuurtechnische werkzaamheden. De cultuurtechnische hovenierswerkzaamheden werden verricht door werknemers van BV X, de civieltechnische werkzaamheden werden uitgevoerd door Otto Motor, de directeur-groootaandeelhouder van BV Y, de moedermaatschappij van BV X, en, via onderaanneming, door arbeidskrachten van derden. BV X betaalde over 2016 een vergoeding voor de werkzaamheden die Otto Motor en de ingehuurde arbeidskrachten hadden verricht, maar dat was geen loon in de zin van de Wfsv.

De inspecteur deelde BV X in de sector bouwbedrijf (sector 3) in, op basis van de omzet van BV X in de civieltechnische en hovenierswerkzaamheden. Daarbij ging hij ervan uit dat de premieloonsommen recht evenredig gelijk waren aan de verdeling van de omzet.

BV X verzette zich tegen die sectorindeling. Zij stelde dat zij niet in sector 3 – bouwbedrijf – maar in sector 1 – agrarische bedrijven – moest worden ingedeeld.

Hof Den Haag stelde BV X in het gelijk. De BV moest in sector 1 worden ingedeeld omdat de werkzaamheden waarvoor zij loon had betaald waarover zij premie werknemersverzekeringen verschuldigd was, hoofdzakelijk uit hovenierswerkzaamheden bestonden.

De staatssecretaris van Financiën ging tegen die uitspraak in cassatie. Hij bepleitte een sectorindeling op basis van de aard van de verrichte werkzaamheden en de functie die de onderneming in het maatschappelijk verkeer vervult. Hij stelde dat daarbij ook de werkzaamheden van derden in onderaanneming van belang waren.

De Hoge Raad wees dat standpunt af. De Wfsv bepaalt dat wanneer een werkgever werkzaamheden verricht die in verschillende sectoren vallen, hij van rechtswege is aangesloten bij de sector met de werkzaamheden waarvoor hij als werkgever – in de regel – het grootste bedrag aan premieplichtig loon betaalt of vermoedelijk zal betalen. Daarbij heeft de wetgever uitsluitend gedacht aan het premieplichtige loon dat de werkgever zelf betaalt of vermoedelijk zal betalen. De vergoeding voor werkzaamheden in onderaanneming is geen loon in de zin van de Wfsv en speelt derhalve geen rol voor de sectorindeling.

Commentaar

Een correcte sectorindeling is van groot belang: de WW-premie in de diverse sectoren loopt fors uiteen – vanwege verschillen in werkloosheidsrisico – én de indeling is beslissend voor de premie Whk (werkhervattingskas) die een werkgever moet betalen. Zie ook [Premievaststelling Sectorfondsen 2018 \(PDF\)](#). Ruim twee maanden geleden heeft de Belastingdienst de Whk-premiebeschikkingen 2018 verstuurd. Deze beschikking vermeldt de premiepercentages die de werkgever dit jaar in zijn loonadministratie moet toepassen. Check die beschikking en de sectorindeling!

Borgstelling: laat de echtgenoot meetekenen

30 april 2018

Gaat u, ondernemer, een lening geven aan een zakenrelatie? En vraagt u die relatie, om zeker te zijn dat uw lening wordt terugbetaald, om zich privé borg te stellen? Ga dan na of de echtgenoot van de geldnemer ook niet moet instemmen met die borgstelling en die ook moet ondertekenen. Doet u dat niet, dan loopt u het risico dat de borgstelling een loze belofte is.

Het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat wanneer een gehuwd persoon zich borg stelt of zich verbindt als hoofdelijk medeschuldenaar, zijn echtgenoot toestemming moet geven voor die rechtshandeling. Die toestemming moet blijken uit medeondertekening. Deze regeling is van toepassing op alle huwelijken, ongeacht het huwelijksgoederenregime, dus ook als de geldnemer op huwelijkse voorwaarden met 'de koude uitsluiting' is getrouwd.

De wet kent een uitzondering op deze regeling voor het geval de borgstelling plaatsvindt in het kader van de normale uitoefening van een bedrijf of beroep. Of als de DGA borg staat voor zijn BV én de borgstelling plaatsvindt ten behoeve van de normale bedrijfsuitoefening van de BV.

U moet dus nagaan wat de geldnemer met het van u geleende geld gaat doen. Past die lening in zijn normale bedrijfsuitoefening? Als hij de geldlening benut om zijn werkkapitaal te vergroten, zijn balans te versterken, is dat zonder meer het geval. Bij zo'n lening hoeft de echtgenoot van de geldnemer niet mee te tekenen. Maar als de geldnemer het geleende geld gaat gebruiken om zijn bedrijfsactiviteiten uit te breiden, zakelijk een nieuwe weg in te slaan, valt de lening niet binnen de normale bedrijfsuitoefening. Dan moet de echtgenoot wél akkoord gaan met de borgstelling en die mee ondertekenen. Ontbreekt die accordering, dan kunt u later – als de geldnemer de lening niet terugbetaalt – de borgstelling niet uitwinnen! De geldnemer kan dan de vernietiging van de borgstelling inroepen. Zelfs als hij inmiddels gescheiden is van de echtgenoot die had moeten meetekenen.

Uitkering PEB geen boedelschuld bij faillissement

20 april 2018

Het pensioenrecht van een directeur-grotaandeehouder, het recht op pensioenuitkeringen na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, kan niet worden aangemerkt als loon in de zin van de Faillissementswet, zo heeft Rechtbank Limburg recent beslist. Het pensioenrecht is geen boedelschuld en valt bij een faillissement van de BV tussen wal en schip.

Pim Pernel was directeur-grotaandeehouder van BV X. Pim bouwde zijn pensioen in eigen beheer in BV X op. In december 2007 trad hij terug als directeur van de BV, en toen werd de pensioenopbouw in eigen beheer stopgezet. Pim's ouderdomspensioen ging in op 15 januari 2012, in mei 2012 ging de BV failliet. Pim diende daarop een vordering in bij de curator; zijn pensioenrecht was volgens hem een boedelschuld. De curator wees die vordering af, en de civiele kamer van Rechtbank Limburg was het daarmee eens.

De Rechtbank overwoog dat het loonbegrip in de Faillissementswet dezelfde inhoud heeft als in het arbeidsrecht: loon is datgene wat als bedongen tegenprestatie voor de arbeid door de werkgever aan de werknemer verschuldigd is of zal zijn. Anders gezegd: loon is de tegenprestatie van de werkgever voor de door de werknemer verrichte arbeid. En dat geldt niet voor een pensioenrecht, het recht op pensioenuitkering is niet de tegenprestatie voor verrichte arbeid, maar een uitkering uit hoofde van een opgebouwd recht.

De Rechtbank maakt onderscheid tussen een pensioenaanspraak en een pensioenrecht.

Een *pensioenaanspraak* is het recht op een nog niet ingegaan pensioen, de opbouw van het recht op pensioen gedurende de periode dat de DGA arbeid verricht. Een pensioenaanspraak behoort wél tot het loon: tegenover de door de DGA verrichte arbeid staat diens salaris, maar ook – een aandeel in – de opbouw van het pensioen.

Een *pensioenrecht* betreft het recht op pensioenuitkeringen na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, het recht op uitkering van het eerder opgebouwde pensioen. Dat recht kan niet als loon worden aangemerkt omdat de pensioenuitkering niet een tegenprestatie is voor verrichte arbeid, maar een uitkering uit hoofde van een opgebouwd recht. Daarbij is volgens de Rechtbank van belang dat de pensioenopbouw mede gefinancierd is door een werkgeversbijdrage en die bijdrage wordt ook in de arbeidzame periode, de periode waarin het pensioen wordt opgebouwd, niet als loon aangemerkt. Dat een pensioenuitkering voor de belastingheffing wordt gezien als 'uitgesteld loon' vond de Rechtbank niet van belang. Die opvatting vloeit voort uit de keuze om niet de pensioenaanspraak, maar de pensioenuitkeringen in de belastingheffing te betrekken, de toepassing van de zogenaamde omkeerregel. Die regeling kan niet doorslaggevend zijn voor de uitleg van het civiele recht. De Rechtbank wees de vordering af.

Commentaar

Het pensioen van de DGA valt niet onder de Pensioenwet, en dat heeft consequenties bij het faillissement van de BV, de pensioenuitvoerder. Met de uitspraak van Rechtbank Limburg wordt het er niet beter op: het pensioenrecht kan niet als een boedelschuld in het faillissement worden aangemerkt. Deze principiële kwestie zal wel een juridisch vervolg krijgen.

Is uw dineradministratie op orde?

---

30 april 2018

Als ondernemer heeft u vaak zakelijke lunches en diners, met zakenrelaties, cliënten, prospects, medewerkers, enzovoorts. De kosten daarvan kunt u als bedrijfskosten opvoeren, maar dan moet u het zakelijk karakter van die uitgaven wel kunnen onderbouwen. Als de Belastingdienst deze kosten bij een boekenonderzoek onder de loep neemt, wil de controleur weten met wie en waarom u buiten de deur bent gaan eten. Goede kans dat u dat jaren later niet meer uit uw geheugen kunt ophalen. Zorg er voor dat u – in uw digitale agenda of op de restaurant bon – vastlegt met wie en waarom u uit eten gaat. Met een adequate dineradministratie stelt u de kostenafrek veilig. Een recente uitspraak van Hof Den Bosch – zie BelastingBelangen, april 2017: [Uit eten met cliënten: zakelijk of privé](#) – toont de noodzaak van zo'n administratie aan.

R/C-schuld en bestuurdersaansprakelijkheid

20 april 2018

Als een directeur-grotaandeelhouder grote bedragen aan zijn BV onttrekt om zijn privé huishouding te bekostigen, kan het oplopen van zijn schuld in rekening-courant onder omstandigheden als kennelijk onbehoorlijk bestuur worden aangemerkt. En dat kan de DGA duur komen te staan, als hij als bestuurder van de BV aansprakelijk wordt gesteld voor de door de BV niet afgedragen zakelijke belasting.

Ab Domen had via zijn persoonlijke houdstermaatschappij BV X 50% van de aandelen in BV Y, een kledingconcern met drie werkmaatschappijen. Ab was bestuurder van BV Y, én een van de bestuurders in de drie werkmaatschappijen. In 2014 ging het kledingconcern failliet, en kort daarna, in 2015, ook BV X en Ab. Ultimo 2014 had Ab een schuld in rekening-courant aan zijn BV X van € 533.955; BV X had tot hetzelfde bedrag een schuld aan BV Y.

De ontvanger stelde Ab in 2015 in privé aansprakelijk voor de niet afgedragen loonbelasting van de drie werkmaatschappijen van BV Y, tot een bedrag van € 43.575. Ab was een van de bestuurders van die werkmaatschappijen en volgens de ontvanger hadden die BV's jaarlijks flinke bedragen overgemaakt aan BV Y, die dat geld als lening had doorgestort naar BV X. Ab had dat geld aan BV X onttrokken, door opnamen in rekening-courant, om zijn dure privé levensstandaard te bekostigen. Dat oplopen van de schuld in rekening-courant moest volgens de ontvanger worden aangemerkt als kennelijk onbehoorlijk bestuur, omdat er voor die rekeningcourantschuld geen aflossingsschema én geen zekerheid was gesteld. En dat maakte hem bestuurdersaansprakelijk.

Ab verzette zich tegen die aansprakelijkstelling. Het faillissement van het kledingconcern was een gevolg van marktomstandigheden en de economische crisis, niet van kennelijk onbehoorlijk bestuur van zijn kant. Hij had als bestuurder van de drie werkmaatschappijen tijdig en rechtsgeldig de betalingsonmacht gemeld bij de ontvanger, en dat verhinderde dat hij in privé aansprakelijk kon worden gesteld.

In de daaropvolgende procedure stelde Rechtbank Gelderland belanghebbende in het gelijk.

De Rechtbank stelde voorop dat namens de werk-BV's rechtsgeldig melding was gedaan van de betalingsonmacht. Daardoor kwam de bewijslast voor de aansprakelijkstelling vol op de ontvanger te rusten: belanghebbende kon als bestuurder van die BV's slechts in privé aansprakelijk worden gesteld als het niet tijdig betalen van de loonbelasting het gevolg was van hem te verwijten kennelijk onbehoorlijk bestuur. Dat had de ontvanger niet aangetoond: hij had onvoldoende aangetoond dat de schuld van

belanghebbende aan zijn persoonlijke houdstermaatschappij in feite een schuld aan het concern was. Voorts waren in de drie jaar voorafgaande aan de melding van de betalingsonmacht door de werk-BV's geen substantiële bedragen aan BV Y / BV X overgeboekt. De overboekingen in de voorgaande jaren waren niet van dien aard dat een redelijk denkend bestuurder daar nimmer toe had kunnen besluiten. De Rechtbank vernietigde de aansprakelijkstelling.

Commentaar

De DGA in deze procedure komt onder de privé aansprakelijkstelling uit omdat er een rechtsgeldige melding van de betalingsonmacht heeft plaatsgevonden. Daardoor wijzigt de verdeling van de bewijslast: de DGA-bestuurder hoeft niet te bewijzen dat hem niets te verwijten valt, de ontvanger moet aantonen dat sprake is van verwijtbaar kennelijk onbehoorlijk bestuur. En dat bewijs is moeilijk te leveren, dat blijkt ook weer uit deze uitspraak. Zie ook BelastingBelangen, juni 2017: [Een rechtsgeldige melding van betalingsonmacht](#). Als 'zo'n melding van betalingsonmacht ontbreekt, heeft de DGA-bestuurder de 'onmogelijke' bewijsopdracht dat hem niets te verwijten valt. Een hoge én ongedekte schuld in rekening-courant komt daarbij niet van pas. U bent gewaarschuwd.....

Nieuwe BV-bestuurder: meld betalingsonmacht!

30 april 2018

Een bestuurder van een BV kan in privé aansprakelijk worden gesteld als de BV de verschuldigde belasting – loon- en omzetbelasting, pensioenpremies – niet tijdig afdraagt aan de Belastingdienst/het bedrijfspensioenfonds. De bestuurder kan dat risico van een persoonlijke aansprakelijkstelling beperken door de betalingsonmacht van de BV te melden bij de ontvanger van de Belastingdienst. Zie ook BelastingBelangen, juni 2017: [Een rechtsgeldige melding van betalingsonmacht](#).

Wordt u binnenkort bestuurder van een BV? Houd er dan rekening mee dat u als nieuwe bestuurder in privé aansprakelijk kunt worden gesteld voor de belasting- en pensioenpremieschulden die in de BV zijn ontstaan vóórdat u als bestuurder bent aangesteld. Van een nieuwe bestuurder wordt verwacht dat hij zich terdege oriënteert op de financiële positie van de onderneming voordat hij er mee instemt om bestuurder van die BV te worden. Hij moet nagaan of er sprake is van betalingsonmacht bij de BV, en zo ja, of daarvan melding is gedaan bij de Belastingdienst. Is die melding niet gedaan, dan moet hij dat alsnog doen. Door dat achterwege te laten, roept de nieuw aangetreden bestuurder het risico van een persoonlijke aansprakelijkstelling over zich af. Zie ook BelastingBelangen, februari 2012: [Nieuwe bestuurder aansprakelijk voor oude belastingschuld](#).

Notaris niet aansprakelijk bij schending zorgplicht

20 april 2018

De notaris die een akte van levering van onroerend goed opmaakt is hoofdelijk aansprakelijk voor de op die levering verschuldigde overdrachtsbelasting. Maar die aansprakelijk is beperkt "tot het bedrag dat ingevolge de inhoud van de akte is verschuldigd", zo bepaalt de Invorderingswet. Als de akte geen verschuldigde overdrachtsbelasting vermeldt én uit de inhoud van die akte ook niet volgt dat overdrachtsbelasting is verschuldigd, kan de notaris niet hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld. Ook niet als hij weet dat de akte onjuist en/of onvolledig is. Schending van zorgplicht leidt niet tot aansprakelijkstelling, zo heeft Hof Arnhem-Leeuwarden recent bevestigd.

Toon Beeld raakte in 2003 in financiële problemen. Zijn bank 'adviseerde' hem om zijn woning te verkopen voor de aflossing van zijn schulden. Toon verkocht zijn woning voor € 1.450.000 aan de hem goedgezinde Steven Kroon; die financierde de koopsom van de woning met een hypothecaire lening. Notaris Jan Senist passeerde de transportakte. Bij de overdracht van de woning spraken koper en verkoper af dat Toon 'zijn' woning binnen vijf jaar kon terugkopen voor € 1.450.000. Die terugkoop vond plaats bij notariële akte van 31 oktober 2008; die akte werd weer gepasseerd voor notaris Senist. Bij de terugoverdracht deed Toon een beroep op de vrijstelling van overdrachtsbelasting wegens herstel: de notaris meldde in een voetverklaring in de akte dat geen overdrachtsbelasting verschuldigd was wegens verkrijging van de woning. Toon financierde de koopsom van de woning door een tweede en derde hypotheek op de woning te vestigen. De eerste hypothecaire inschrijving – op naam van Kroon – was toen nog niet doorgehaald in de registers.

Na de terugoverdracht van de woning verzocht Kroon om teruggaaf van de door hem in 2003 betaalde overdrachtsbelasting van € 87.000, op grond van de teruggaafregeling bij herstel. De inspecteur legde Toon Beeld een naheffingsaanslag overdrachtsbelasting op tot datzelfde bedrag. Die verzette zich tegen die aanslag, maar hij werd door de Hoge Raad in het ongelijk gesteld. Toon Beeld ging in 2013 failliet, de naheffingsaanslag overdrachtsbelasting bleef onbetaald. De ontvanger stelde daarop de notaris aansprakelijk voor die belasting. Rechtbank Gelderland en in beroep Hof Arnhem-Leeuwarden beslisten dat die aansprakelijkstelling ten onrechte was. In de notariële akte van levering (van 2008) was geen verschuldigde overdrachtsbelasting opgenomen, en uit die akte volgde ook niet dat die belasting verschuldigd was. Het Hof was ervan overtuigd dat de notaris wist dat bepaalde feiten en omstandigheden niet juist vermeld waren in de akte van oktober 2008. Hij had daardoor gehandeld in strijd met zijn wettelijke zorgplicht. Maar dat kon niet leiden tot een aansprakelijkstelling: de wetgever heeft de hoofdelijke aansprakelijk van een notaris beperkt tot de overdrachtsbelasting die op grond van de inhoud van de akte verschuldigd is.

Commentaar

Deze uitspraak maakt duidelijk dat een notaris niet aansprakelijk kan worden gesteld voor overdrachtsbelasting die niet uit de notariële akte volgt. Ook niet als hij weet of had moeten weten dat er in die akte ten onrechte een beroep op een vrijstelling van overdrachtsbelasting is gedaan. De rechter kan deze omissie niet herstellen, dat zal de wetgever moeten doen.

Check de solvabiliteit van uw BV

---

30 april 2018

Als directeur van uw BV kunt u in privé aansprakelijk worden gesteld als u onrechtmatig handelt namens uw BV. Dat is – kortweg gezegd – het geval als u jegens een contractpartij van de BV onzorgvuldig handelt én u dat persoonlijk kan worden verweten. De rechter vindt dat in ieder geval sprake is van onrechtmatig handelen als de directeur van een BV bij het sluiten van een overeenkomst namens de BV weet – of redelijkerwijs had moeten begrijpen – dat de BV niet kan voldoen aan haar verplichtingen uit dat contract en ook onvoldoende verhaal biedt. Als u namens de BV verplichtingen aangaat, moet u checken of de BV het wel kan betalen. Zo niet, dan moet u de deal laten lopen!

Afkoop pensioen in eigen beheer: een groot succes

20 april 2018

Staatssecretaris Snel van Financiën heeft de Eerste en Tweede Kamer meegedeeld dat de afkoop van pensioen in 2017 zeer succesvol is verlopen. De afkoop heeft € 1,2 miljard meer belasting opgebracht dan vooraf werd verwacht.

In 2017 hebben in totaal 70.289 directeuren-grotaandeelhouders van een BV gebruik gemaakt van de fiscale faciliteiten bij het uitfaseren van het pensioen in eigen beheer. Maar liefst 42.792 directeuren-grotaandeelhouders hebben gekozen voor afkoop van hun pensioen, 27.497 directeuren-grotaandeelhouders hebben hun pensioenverplichting omgezet in een oudedagsverplichting. De afkoop van pensioen heeft de schatkist circa € 3,3 miljard aan loonheffing opgeleverd, € 1,2 miljard meer dan vooraf werd verwacht. Zie ook BelastingBelangen, juni 2016: [Afschaffing pensioen in eigen beheer: 34,5% korting!](#) Financiën wil de ramingen voor de verwachte opbrengst in 2018 en 2019 niet aanpassen, omdat niet duidelijk is of de hogere opbrengst in 2017 een gevolg is van een grotere belangstelling voor de afkoopregeling als zodanig, of dat alle DGA's die van de afkoopregeling wilden gebruikmaken dat ook in 2017 hebben gedaan vanwege de hogere korting.

Commentaar

In Nederland waren begin 2017 circa 230.000 directeuren-grotaandeelhouders van een BV. Daarvan heeft bijna een derde gedeelte – 70.289 DGA's - gebruik gemaakt van de fiscale facilitering van het uitfaseren van pensioen in eigen beheer. Nog twee derde te gaan? Dat lijkt onwaarschijnlijk: de directeur-grotaandeelhouder die van plan was om af te kopen zal dat in 2017 hebben gedaan vanwege de maximale korting van 34,5%. Dat wordt in 2018 25% en 2019 nog minder, te weten 19,5%. Daar valt niet aan te ontkomen: zie ook BelastingBelangen, december 2017: [Afkoop PEB: 34,5% korting ook in 2018?](#) Financiën eist bij afkoop 'boter bij de vis': als de BV de verschuldigde loonheffing niet kan afdragen, kan het pensioen niet worden afgekocht. De DGA's in die situatie zijn aangewezen op een externe financiering, omzetting van het pensioen in een oudedagsverplichting, of niets doen en het pensioen in eigen beheer laten staan.

Laat uw woning nog dit jaar opknappen!

---

30 april 2018

Is uw woning meer dan twee jaar geleden voor het eerst in gebruik genomen? En kan uw woning wel een opknapbeurt gebruiken? Schilderen, isoleren, schoonmaken? Die werkzaamheden – de arbeidskosten – vallen onder het lage BTW-tarief van 6%. Zie ook [Opknappen woning tegen laag BTW-tarief](#) elders in dit nummer van BelastingBelangen. Volgend jaar wordt dat 9%. Als u die werkzaamheden nog dit jaar laat uitvoeren kost u dat de helft minder aan omzetbelasting!

Burenruzie, hondenpoep, schaamgroen en zwerfafval

28 april 2018

Wat hebben burenruzie, hondenpoep, schaamgroen, en zwerfafval met elkaar gemeen? Raar maar waar: het zijn omstandigheden om de WOZ-waarde van je woning omlaag te krijgen. Met wisselend succes, maar hier geldt bij uitstek 'niet geschoten is altijd mis'.

De WOZ, de Wet waardering onroerende zaken, is ingevoerd per 1 januari 1995 en sindsdien is er veel geprocedeerd over de WOZ-waarderingen. Vooral over waardedrukkende omstandigheden. In BelastingBelangen is daar regelmatig aandacht aan besteed. De vele rechterlijke uitspraken hebben een indrukwekkende lijst opgeleverd met mogelijkheden om de WOZ-waardering omlaag te krijgen. Zie ook BelastingBelangen van februari 2011: [Hoe ver kan de WOZ omlaag](#), waarin een stuk of 50 waardedrukkende factoren zijn genoemd. Die lijst is in de tussenliggende jaren groter gegroeid. Een volledige update past niet in deze rubriek, maar enkele opmerkelijke nieuwkomers wil ik u niet onthouden.

Allereerst burenruzie. Pesterijen, gooi- en smijtwerk en andere onaangenaamheden met de burens is al snel goed voor een waardevermindering van 10%. Maar dan moet er wel sprake zijn van objectief lastige burens, zo blijkt uit een recente uitspraak van Rechtbank Oost-Brabant. Objectief lastig, dat wil zeggen dat de burens tegenover iedereen naar en vervelend moeten doen. Subjectieve overlast, een persoonlijke vete, vind de Brabantse Rechtbank geen reden voor een lagere waardering. De huiseigenaar die een lagere waarde bepleitte kon voor de Rechtbank niet aannemelijk maken dat het conflict met zijn burens en de impact van hun gedrag zo vervelend was dat hij dat bij verkoop van zijn woning aan een potentiële koper zou moeten melden. Er was ook geen sprake van een conflict dat alom bekend was geworden, waardoor potentiële kopers zouden afhaken of de woning slechts voor een lagere prijs wilden kopen, en daarom wees de Rechtbank de lagere waardering af.

Hondenpoep. Ook geen pretje. Leuk, al die wandelaars met hun trouwe viervoeters, maar als die allemaal los gaan in het plantsoen voor de deur van je woning, denk je daar snel anders over. Ongewenste glibber- en glijpartijen, en die lucht! De Rechtbank – weer in Oost-Brabant, het is daar goed toeven – sloot niet uit dat er sprake was van enige stankoverlast, maar de Rechtbank vond het niet aannemelijk dat die overlast een waardedrukkend effect had. In Oost-Brabant kijkt men daar niet van op!.

Wonen boven een winkelgalerij, in een maisonnette woning. Best handig, als je laat thuiskomt van je werk om nog even boodschappen te doen. Maar zo'n winkelgalerij trekt veel publiek, en dat veroorzaakt parkeerdruk, geluidsoverlast van optrekkende bussen, en veel zwerfafval. Dat woont minder prettig. En dan dat schaamgroen voor de deur, de beplanting met hoge bomen om de gestapelde flatwoningen aan het zicht te onttrekken. Dat groen levert alleen maar sores op. Als de bomen vol in het blad kun je niet naar buiten kijken, in de winter striemen de takken bij een zuchtje wind tegen de ramen. Wonen boven zo'n winkelgalerij – in deze procedure in Maassluis – is geen lolletje. Rechtbank Rotterdam vond het allemaal maar niets: de gemeente had bij de WOZ-waardering in voldoende mate rekening gehouden met deze malheur.

Succes met uw bezwaarschrift tegen de WOZ-waardering van uw woning!